

ผลของการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจ๊สแซนธ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)
เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

โดย
นางสาวดวงกมล ณ นคร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการใช้แบบฝึกหัดมีเดียแจ๊สแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECT OF USING JAZZ CHANTS MULTIMEDIA EXERCISES
FOR IMPROVING ENGLISH SPEAKING FOR COMMUNICATION ABILITY
OF GRADE 4 STUDENTS OF ANUBANPHOTHARAM SCHOOL
(CHUMCHONWATBANSING)

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education ENGLISH LANGUAGE TEACHING
Department of Curriculum and Instruction
Silpakorn University
Academic Year 2022
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ผลของการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนธ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)
โดย	นางสาวดวงกมล ณ นคร
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ พนาวาส)

61254303 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์, การสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, แอปพลิเคชันดี
กติก

นางสาว ดวงกมล ณ นคร: ผลของการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants
Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถทางด้าน
ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้
แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้
แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้าน
สิงห์) จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่ม
สอบก่อนสอบหลัง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึก
มัลติมีเดียแจสแซนซ์ บนแอปพลิเคชันดีกติก จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถในการ
พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของ
นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการทดสอบความสามารถทางด้านความสามารถการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์สูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบ
ฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

61254303 : Major ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Keyword : Jazz Chant Multimedia Exercises, English Speaking for Communication

Teaching, TikTok Application

MISS Duangkamol NA NAKORN : THE EFFECT OF USING JAZZ CHANTS MULTIMEDIA EXERCISES FOR IMPROVING ENGLISH SPEAKING FOR COMMUNICATION ABILITY OF GRADE 4 STUDENTS OF ANUBANPHOTHARAM SCHOOL (CHUMCHONWATBANSING) Thesis advisor : Assistant Professor Vachira Jantarach, Ph.D.

This research aimed 1) to compare the scores of English speaking for communication ability of students before and after using jazz chants multimedia exercises and 2) to investigate the students' satisfaction towards learning by using jazz chants multimedia exercises. The samples were composed of 25 fourth-grade students at Anubanphotharam School (Chumchomwatbansing) during the second semester of the 2022 academic year.

The samples were selected by the purposive sampling technique, the methodology was the one-group pretest-posttest design. The research instruments included 1) three lesson plans on English speaking for communication ability using jazz chants multimedia exercises on TikTok application, 2) pre-test and post-test of English speaking for communication ability using jazz chants multimedia exercises and 3) a student satisfaction questionnaire after using jazz chants multimedia exercises. The mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), dependent sample t-test and content analysis were employed to analyze the research data.

The results were as follows: 1) the score of English speaking for communication ability of the sample students after learning by using jazz chants multimedia exercises was higher than before being taught by using jazz chants multimedia exercises at the .05 level and 2) the satisfaction of the fourth-grade students towards learning by using jazz chants exercises was highly positive.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความอนุเคราะห์อันดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้สละเวลาอันมีค่าให้กับการชี้แนะ ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย และปรับปรุงแก้ไขจวบจนการค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ อีกทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจ และพลังใจในการเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ หัวหน้าภาควิชา การสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ พนาवास ภาควิชาภาษาและการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ในการตรวจสอบงานค้นคว้าอิสระ และอนุเคราะห์คำแนะนำ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการค้นคว้าอิสระจนเสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.กานต์ณรงค์ สอนสกุล, คุณครูกนิษฐา สุขมาก, คุณครูอังคณา บุญเจริญ ให้ เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ อนุเคราะห์การตรวจสอบ ให้คำแนะนำการแก้ไขและพัฒนาคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตลอดจนคณาจารย์ตั้งแต่โรงเรียนสมศักดิ์วิทยา, โรงเรียนสายธรรมจันทร์, มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่เคารพรักทุกท่าน

ที่ได้มอบความรู้ มอบประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณพี่แหม่ม เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาการ สอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ ความเมตตา และกำลังใจ อันดีเสมอมา ขอขอบพระคุณผู้เขียนหนังสือ งานวิจัย บทความวิชาการทุกฉบับ

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร เพื่อนครู นักเรียน ผู้ปกครอง โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ขอขอบคุณสำหรับมิตรภาพที่แสนมีค่าระหว่างทางจากเพื่อนนักศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (รุ่นรหัส 61)

ท้ายสุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวันชัย ณ นคร, คุณแม่ขจิรัตน์ ณ นคร, คุณพี่วิวิช ณ นคร, คุณพี่ปนัดดา ณ นคร ครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้า และญาติพี่น้องทุกท่านที่ได้เป็นพื้นที่ปลอดภัยให้กับผู้วิจัย เสมอมา เป็นพื้นที่แห่งความรัก ความเข้าใจ ความปรารถนาดี และพลังใจอันสำคัญให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยฉบับนี้เสร็จ สมบูรณ์ได้เป็นอย่างดี

นางสาว ดวงกมล ณ นคร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
3. สมมติฐานของการศึกษา.....	4
4. ขอบเขตการศึกษา.....	4
5. นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
1.การสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	8
1.1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	8
1.2 กระบวนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	10
2. การสอนโดยใช้แจสแซนท์	13
2.1 แจสแซนท์	13
2.2 กระบวนการสอนโดยใช้แจสแซนท์.....	15
3. แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนท์.....	18
3.1 แบบฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	18
3.2 แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนท์	21

4. การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	22
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
5.1 งานวิจัยในประเทศ.....	31
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
1. ขั้นเตรียมการวิจัย	36
2. ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	37
3. ขั้นดำเนินการทดลอง.....	47
4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
บทที่ 4 บทนำ.....	51
วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์	51
วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบประเมินความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์.....	53
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	55
2. ตัวแปรที่ศึกษา.....	55
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	55
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	56
6. สรุปผลการวิจัย	56
7. อภิปรายผลการวิจัย	57
8. ข้อเสนอแนะ	60
8.1 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้.....	60

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	61
รายการอ้างอิง.....	62
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก แบบสำรวจความสนใจหัวเรื่อง (Topics).....	68
สำหรับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์).....	68
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ 74	
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์).....	80
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์.....	87
ภาคผนวก จ สรุปค่าคุณภาพ (ค่าความเชื่อมั่น, ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก) ของแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์.....	91
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (ก่อนเรียน และหลังเรียน).....	95
ภาคผนวก ช แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง ของประเด็น (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	106
ภาคผนวก ซ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์.....	109
ภาคผนวก ฌ ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	112

ภาคผนวก ๓ รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย 114

ประวัติผู้เขียน..... 116

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Clark (1972)	22
ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Linder (1977).....	24
ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Oller (1979)	25
ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด ตามแนวคิดของ WIDA (WIDA Model Rubric, 2021)	28
ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกมัลติมีเดีย แจ๊สแซนซ์	30
ตารางที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plans).....	38
ตารางที่ 7 โครงสร้างการกำหนดรายละเอียดเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ (Table of Content Specification)	39
ตารางที่ 8 แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (One-Group Pre-test Post-test Design).....	48
ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึก มัลติมีเดียแจ๊สแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)	52
ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของการทดสอบความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจ๊สแซนซ์ หลังเรียนและก่อนเรียน	53
ตารางที่ 11 ผลการสอบถามพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการ พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจ๊สแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)	54
ตารางที่ 12 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจ๊สแซนซ์	92
ตารางที่ 13 ค่าความยาก (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบแบบอัตโนมัติแบบทดสอบ ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจ๊สแซนซ์ ที่ได้จากการแบ่ง นักเรียนกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน ด้วยเทคนิค 25%.....	93

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ 107

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 113

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสาร (Using English to communicate with the world) จัดเป็นหนึ่งในเทรนด์ที่กำลังถูกผลักดันให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น และถูกกล่าวถึงในพิธีการมอบรางวัลนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ (British Council ELTons Awards 2021) โดย Chong (2021) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำหรับผู้เรียนในการแสดงออกทางความคิด ความอ่าน ความรู้สึก ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ไม่ต่างจากการสื่อสารด้วยงานศิลปะ การสื่อสารด้วยเสียงดนตรี หรือการใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นทั่วโลก ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมให้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ และลดความกังวลในการสื่อสาร

Canale and Swain (1980) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสาร (Communication competence) จัดเป็นองค์ประกอบสากลที่ใช้กันทั่วโลก (Global competence) กล่าวคือ องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร (Components of communicative competence) ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษา (grammatical competence), 2) ความสามารถทางด้านสังคม (sociolinguistic competence), 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) และ 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) โดยแนวคิดนี้ค่อยๆเกิดขึ้นเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเป้าหมายของภาษา ที่เคยจัดให้ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษา (grammatical competence) เป็นประเด็นหลักเท่านั้น ฉะนั้นผู้สอนจึงควรสนใจในองค์ประกอบอีก 3 ด้านที่เหลือด้วย เพื่อช่วยเสริมสร้างการสื่อสารความหมายได้ถูกต้อง และมีปฏิสัมพันธ์ได้ตอบที่เหมาะสมกับสถานการณ์

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มีมาอย่างยาวนาน ผู้สอนสามารถใช้หลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) ในรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหา และชั้นเรียน โดย Savignon (1991) กล่าวว่าไว้ว่า กระบวนการรับสาร และส่งสาร เป็นการสื่อสารความหมายร่วมกันของผู้สื่อสารทั้งสองฝั่ง เมื่อ 2 คน สื่อสารกัน พวกเขาทั้งตีความ แสดงความคิดเห็น และวิเคราะห์สารร่วมกัน เช่นเดียวกันกับการใช้ภาษาอื่นๆที่ผู้สื่อสารไม่สามารถคำนึงถึงเพียงหลักไวยากรณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่หากจำเป็นต้องคำนึงถึงกลวิธีเพื่อการสื่อความหมายในบริบท และสถานการณ์จริงของการสื่อสารอีกด้วย ในส่วนของแนวทางสู่บรรลุจุดประสงค์ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนต้องผ่านการฝึกฝน และการสัมผัสกับประสบการณ์ของการสื่อสารในบริบทการสนทนา และสถานการณ์ตัวอย่าง (communicative context and events) ด้วย

ผลการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษประจำปีพุทธศักราช 2562 (English First's English Proficiency Index 2019) สะท้อนให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษของเด็กไทย

ด้อยลงมาก ซึ่งขัดแย้งกับจำนวนสื่อการเรียนการสอนที่มีมากขึ้น หนึ่งในเหตุผลที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีแนวโน้มที่ก่อให้เกิดปัญหา นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงได้ เพราะการเรียนภาษาอังกฤษ เราเน้นเรียนเพื่อทำข้อสอบ ครูหลายท่านไม่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ทั้งที่ควรสอนให้เน้นทักษะการสื่อสารอันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำทักษะ ความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตจริง (กรรณก สัปเปิล, 2565)

ปัญหาหลักของรูปแบบกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ ที่พบเจอโดยทั่วไปในยุคสมัยก่อนหน้า และยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน คือ เด็กเรียนรู้จากการท่องจำคำศัพท์ และออกเสียงตาม ทำให้เด็กไม่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ ตามที่ Efrizal and Gilakjani (2012) ได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษว่า ในการสอนพูดภาษาอังกฤษนั้น ากต้องการให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษได้เสมือนในสถานการณ์จริง ครูควรสร้างสถานการณ์การพูดให้เหมือนจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนจากสถานการณ์อย่างสม่ำเสมอ

แนวทางการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษตามองค์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มีหลากหลายวิธี Kustantinah and Karims (2014) เสนอไว้ว่า หนึ่งในแนวทางที่เป็นที่นิยมในการช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ แจสแซนซ์ (Jazz Chants) โดย Graham (1978) ให้คำจำกัดความไว้ว่า แจสแซนซ์เป็นการแสดงจังหวะตามธรรมชาติของภาษาที่เชื่อมโยงจังหวะของการพูดภาษาอังกฤษแบบอเมริกันตามจังหวะดนตรีแจสแบบอเมริกันดั้งเดิม การใช้จังหวะ การเน้นเสียง และรูปแบบการเปล่งเสียงสูงต่ำของบทแจสแซนซ์ สามารถนำมาสอดแทรกใบบนเรียนเกิดเป็นรูปแบบการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และ Graham (1979) ยังเสริมเพิ่มเติมว่า เด็กทุกคนรักท่วงทำนอง และชื่นชอบในการขับร้องเพื่อทบทวนซ้ำแล้วซ้ำอีก เด็กๆสามารถนำท่วงทำนองมาใช้ในการฝึกฝนภาษา เป็นท่วงทำนอง การขับเสียงที่เป็นธรรมชาติ และเป็นกิจกรรมการสอนที่สนุกสนาน ซึ่งการสร้างความสนุกสนานในห้องเรียนนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญ

Graham (2001) ได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนด้วยการใช้แจสแซนซ์ไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสนทนาเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน และบอกเล่าจุดประสงค์ (Preview), 2) การสร้างความคุ้นเคยด้วยการเปิดเสียงต้นฉบับของบทแจสแซนซ์แก่ผู้เรียนได้ฟัง (Listen), 3) การฝึกฝนการอ่านออกเสียงบทแจสแซนซ์ร่วมกัน (Choral chanting), และ 4) การฝึกฝนการอ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือเดี่ยว (Group/individual chanting)

Abdellah (2001) ยังได้เสริมว่า แจสแซนซ์เหมาะสมแก่การนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับห้องเรียนระดับประถมศึกษา ด้วยเหตุผล ดังนี้

- 1) เพื่อสอนธรรมชาติของจังหวะ, ธรรมชาติของการเน้นเสียง และธรรมชาติของการออกเสียงสูง-ต่ำ
- 2) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน
- 3) เพื่อดึงดูดความสนใจ และสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ช่วยให้นักเรียนได้ซึมซับภาษาใหม่นี้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบปัญหาเพิ่มเติม คือ การใช้แบบฝึกแจสแซนซ์ เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบเดิมนั้น เป็นการแจกบทแจสแซนซ์ให้ผู้เรียน ฟังเสียงการแซนซ์ต้นฉบับจากผู้สอน หรือคลิปเสียง หรือคลิปวิดีโอ เพื่อออกเสียงตาม ซึ่งเหมาะสม สำหรับการเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้น แต่เมื่ออยู่นอกห้องเรียนผู้เรียนไม่สามารถฝึกฝนได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุผลต่างๆ อาทิ ลืมเนื้อร้อง ลืมจังหวะ ลืมการเน้นเสียง เป็นต้น และนอกจากนี้ บทแจสแซนซ์ ที่แพร่หลายอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ จะเป็นบทท่องแบบตายตัวที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนเพียงการเปล่งเสียง ที่ถูกต้องเท่านั้นไม่สามารถฝึกฝนเพื่อนำมาใช้จริงในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนได้

อนึ่งสื่อการสอน และแบบฝึกหัด จัดเป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนสามารถออกแบบให้ภาระงาน เป็นชิ้นงานที่สนุก น่าเรียนรู้ ง่ายต่อการเข้าใจเพื่อฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่สามารถส่งเสริม ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Child-centered education) อย่างแท้จริง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่ผู้เรียนเป็นช่วงอายุแอลฟา (Alpha generation) ซึ่งเป็นช่วง อายุคนที่เกิดมาพร้อมกับระบบจอสัมผัส (Touch screen system) บนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ต่างๆ ผู้สอนจึงควรใช้สื่อการสอน และแบบฝึกหัดที่สร้างเสริมแรงจูงใจทางบวก และเหมาะสมกับยุค สมัย อันจะช่วยส่งผลให้บรรลุจุดประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น (Hikmawati, 2020)

ในยุคที่สื่อสังคมออนไลน์มีอยู่ทั่วไป หากครูนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สื่อสังคมออนไลน์ บางแพลตฟอร์มจะสามารถช่วยให้ครูสามารถนำมาสร้างเป็นสื่อประสมบนโลกออนไลน์ได้ อย่างสะดวก แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok application) เป็นตัวเลือกที่น่าสนใจในกิจกรรมการ เรียนการสอนต้องไม่มีเนื้อหาละเมิดข้อตกลง ไม่เป็นสิ่งที่กังวลที่จะถูกปิดกั้น ครูสามารถนำคลิปดี ๊กต็อกมาเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการช่วยให้เข้าถึงนักเรียน สร้างการมีส่วนร่วมกับนักเรียนอย่าง สนุกสนาน และมีความหมายมากขึ้น (Edwards, 2021)

ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language: EFL) ที่ใช้ติ๊กต็อกสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชันนี้ได้ (Dai, 2019) โดยผู้สร้างเนื้อหา (Content creator) หรือผู้สอน และผู้ใช้ติ๊กต็อกทั่วไป สามารถมีส่วนร่วม กับกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ได้ ผ่านการแสดงความคิดเห็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับคำติ-ชม เพื่อทำ ให้รู้สึกภาคภูมิใจ หรือสามารถนำไปปรับปรุงความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (Zam, 2019)

จากการจัดการเรียนรู้ รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปประโยคอย่างง่าย ที่เหมาะสมกับ บริบทการสนทนาในชีวิตประจำวันได้ อันเนื่องมาจากสื่อการสอน และแบบฝึกหัดส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบเดิม เป็นรูปประโยคแบบตายตัว ขาด การฝึกฝนการใช้คลังคำศัพท์ตามสถานการณ์จริงอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้แบบฝึกหัดยังไม่สามารถตอบโจทยธรรมชาติทางการเรียนรู้ของนักเรียนในยุคปัจจุบันได้ นักเรียนไม่สามารถจดจำ วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องได้ก่อให้เกิดความไม่มั่นใจ ในการเรียนรู้ส่งผลต่อทัศนคติทางลบ ต่อภาษาอังกฤษ

ดังนั้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญ และแนวทางการแก้ปัญหาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ในระดับหน่วยคำที่ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนเพื่อให้สามารถเปลี่ยนการใช้คำสำหรับการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การเปล่งเสียงหนัก-เบา ท่วงทำนอง จังหวะทางธรรมชาติของภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการแสดงออกกิริยาท่าทาง มารยาทได้อย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์ในชีวิตจริงได้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) บนแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok application) ซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยดึงดูดความสนใจของนักเรียน สามารถนำมาใช้ได้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนโดยเปิดรับชมเพื่อฝึกฝนผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัว อาทิ โทรศัพท์มือถือ, แท็บเล็ต, คอมพิวเตอร์ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

2. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

3. สมมติฐานของการศึกษา

1) ผลการทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยของนักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป

4. ขอบเขตการศึกษา

4.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 50 คน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่มีการจัดรายวิชาเพิ่มเติมการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 25 คน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

ตัวแปรตาม

1) ผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

2) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยผู้สนทนาต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ท่วงทำนอง ท่าทาง อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาส และมารยาทตามวัฒนธรรม และประเพณีที่พึงาม

กระบวนการสอนโดยใช้แจสแซนซ์ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบแจสแซนซ์ เพื่อพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Hello, nice to meet you! 2) What do you do in your free time? และ 3) What are you going to do this weekend? โดยมีกระบวนการสอนแบบแจสแซนซ์ที่ผู้วิจัยได้เรียงเรียงขึ้นใหม่ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สังเกต (Observe), 2) ซึมซับ (Listen), 3) ท่องซ้ำ (Repeat), 4) ฝึกซ้อม (Practice), 5) สร้างสรรค์ (Create)

แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ หมายถึง แบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกระบวนการแจสแซนซ์ ด้วยแอปพลิเคชันติกต็อก (TikTok application) ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้ 1) ส่วนเสนอเนื้อหา เป็นคลิปที่ผู้วิจัยสร้างไว้เพื่อให้ผู้เรียนรับฟังและเรียนรู้บทแจสแซนซ์ และ 2) ส่วนแบบฝึกฝนการพูด เป็นคลิปที่ผู้วิจัยสร้างไว้เพื่อสำหรับผู้เรียนอัปเดตคลิปโต้ตอบ (duet function) บทสนทนา

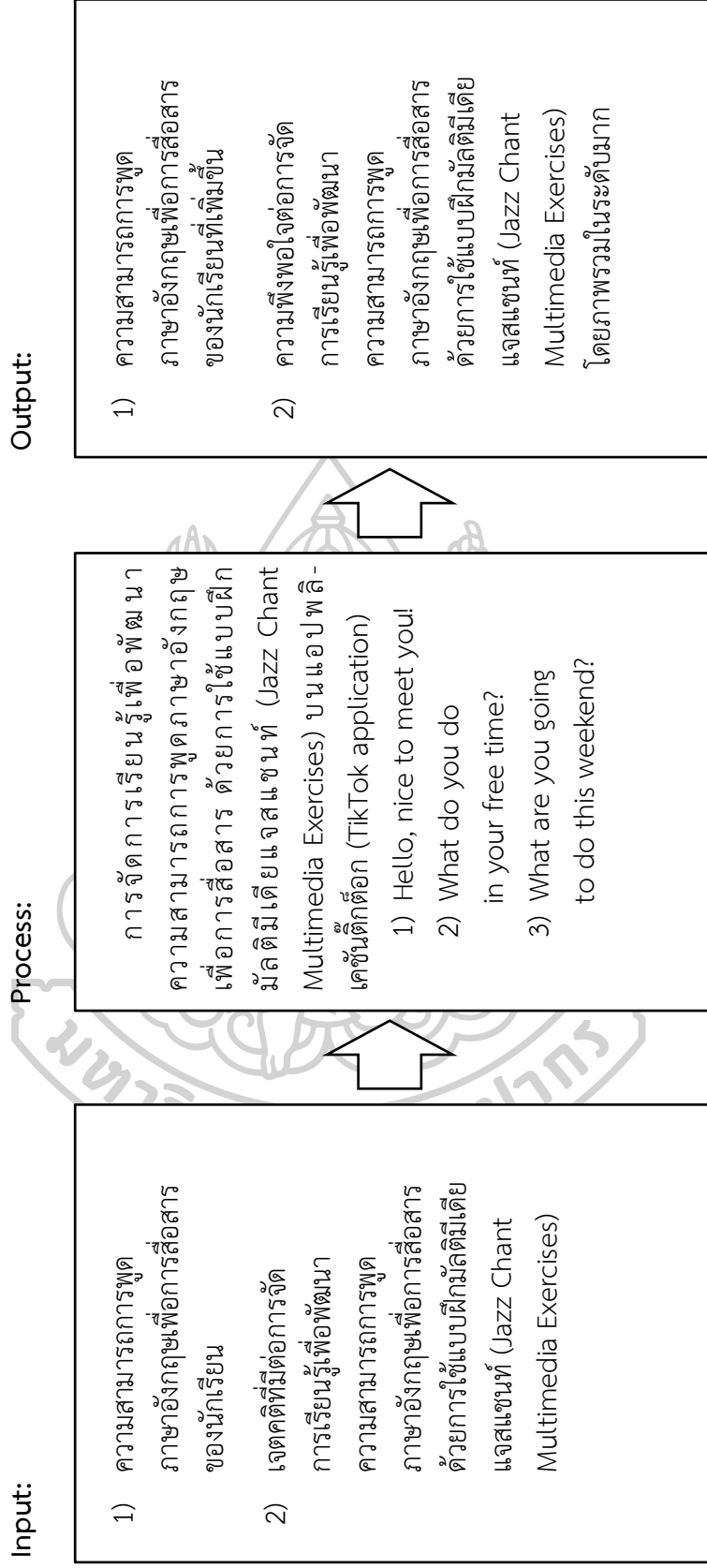
การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการวัดและประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งใช้แบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) จำนวน 12 ข้อ เพื่อวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกแจสแซนซ์ และใช้เกณฑ์ของการประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร (Linder, 1970) 4 ด้าน ได้แก่ 1) Fluency, 2) Comprehensibility, 3) Amount of communication, 4) Quality of communication

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจ๊สแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

นักเรียน หมายถึง กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย อันมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประชากร นั่นคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา สนทนาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

6. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 กระบวนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. การสอนโดยใช้แจสแซนซ์
 - 2.1 แจสแซนซ์
 - 2.2 กระบวนการสอนโดยใช้แจสแซนซ์
3. แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์
 - 3.1 แบบฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์
4. การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูด (speaking) มาจากคำว่า พูด (speak) หมายถึง การสนทนากับผู้คนที่เกี่ยวกับเรื่องราวบางอย่าง; สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ หรือใช้กล่าวสุนทรพจน์ต่อผู้ฟัง หรือใช้ในการยืนยันบางสิ่ง (Oxford Learner's Pocket Dictionary, 2008) โดย Lewis and Hill (1993) กล่าวว่า การพูดเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อสร้างเสียงรวมถึงการออกเสียงและน้ำเสียงสูงต่ำ ขณะที่ Nunan (1989) ยืนยันว่า การพูด (speaking) เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยคำพูดสั้นๆ หรือการนำคำพูดสั้นๆ นั้นมาร้อยเรียงให้เกิดการสื่อสารได้

Canale and Swain (1980) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการสื่อสาร หรือ Communication competence จัดเป็น Global competence กล่าวคือองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร (Components of communicative competence) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1.ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษา (grammatical competence) เป็นความสามารถในเนื้อหาทางภาษา อาทิ โครงสร้างคำ ประโยค หน่วยคำ ตลอดจนการสะกด และสัทศาสตร์ หรือการออกเสียง

2.ความสามารถทางด้านสังคม (sociolinguistic competence) เป็นความสามารถในการใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การกล่าวขอโทษ การกล่าวขอบคุณ การสอบถามทิศทางและข้อมูลต่างๆ การใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3.ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) เป็นความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่าง โครงสร้างภาษา (grammatical form) และความหมาย (meaning) ในการพูด และเขียนตามรูปแบบ

4.ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) เป็นความสามารถในการใช้เทคนิคประกอบการสื่อความหมาย เพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะด้านการพูด อาทิ การใช้ภาษาท่าทาง (body language) ขยายความให้ชัดเจน

การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ อันได้แก่ ทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ จึงเป็นทักษะที่จำเป็น ดังที่ Finocchiaro (1964) กล่าวว่า การใช้ภาษาในการสนทนากัน เริ่มต้นด้วยการฟัง การพูด เช่นเดียวกันกับ Celce-Murica (2001) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ และซับซ้อนต้องการการถ่ายทอดทางภาษาที่มีความถูกต้องและมีความคล่องในเวลาเดียวกัน (Accuracy and Fluency) โดยความถูกต้องนั้น ประกอบด้วยการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง และความคล่อง คือ ความสามารถพูดได้อย่างไม่ติดขัด พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย

Brown (1994) and Verderber (2007) มีแนวคิดตรงกันว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การสื่อสารเป็นกระบวนการรับและสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างน้อย 2 คน โดย Verderber ชี้ให้เห็นว่า การสื่อสารจะต้องประกอบด้วย บริบท (Context), ผู้รับสาร-ผู้ส่งสาร (Participants), สาร (Message), เครื่องมือสื่อความหมาย (Channels), เสียง (Voices) และปฏิกริยาตอบสนอง (Feedback) ส่วนแนวความคิดของ Brown คือ การสื่อสารจะเกี่ยวข้อง ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การพูดจะมีความหมายและก่อให้เกิดการสื่อสารก็ต่อเมื่อผู้รับมีความเข้าใจและมีการตอบสนองต่อการสื่อสารนั้นๆ แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการสื่อสารจะต้องมีความหมายทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร

ต่อมา Leong and Almadi (2017) ยังได้กล่าวถึง ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า การพูดเป็นทักษะที่ใช้บ่อยที่สุดทักษะหนึ่งในการสื่อสารกับผู้อื่นในชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้ก่อนทักษะการเขียน และการอ่าน โดยการพูดนั้น เป็นทักษะที่ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างง่าย เนื่องจากการที่สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจำเป็นต้องเรียนรู้การออกเสียง ไวยากรณ์ หรือหลักภาษา คำศัพท์ ความคล่อง และต้องสื่อสารให้เข้าใจด้วย

สรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยการสื่อสารนั้นจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ท่วงทำนอง ท่าทาง รวมถึงพฤติกรรมอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาส และมารยาทที่ถึงเป็นตามวัฒนธรรม และประเพณีที่ติงาม

1.2 กระบวนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาทุกภาษา มีธรรมชาติของการเรียนรู้เช่นเดียวกัน คือ เริ่มจากการฟัง และการพูด แล้วจึงไปสู่การอ่านและการเขียน ตามลำดับ การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในเบื้องต้นมุ่งเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ในเรื่องของเสียง คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) กระบวนประโยค (Patterns) โดย Finocchiaro and Bonome (1973) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนควรจะได้รับการศึกษาความรู้ในด้านต่างๆ ตั้งแต่เริ่ม ผู้สอนควรแสดงให้เห็นว่ารูปแบบภาษาที่สอนนั้น จะใช้สถานการณ์ที่มีความหมายและสามารถนำความรู้ที่ไปสื่อสารได้จริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น

2. การให้ความรู้ด้านความสามารถในการสื่อสาร รวมถึงกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทางภาษา ผู้สอนควรจัดให้พอเพียงที่ผู้เรียนจะสามารถนำภาษานั้นไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. การจัดกิจกรรมการเรียน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่มีความหมายและสภาพใกล้เคียงกับชีวิตจริงให้มากที่สุด

Widdowson (1979) กล่าวว่า ความสามารถในการเรียบเรียงประโยค มิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้อย่างถูกต้องในโอกาสต่างๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น มันอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุดก็ต้องสามารถนำความรู้ไปใช้และนำประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่างๆ ของการสื่อสาร

หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดย มอลโลว์ (Morrow, 1981) ได้กล่าวไว้ มีดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษาว่าเมื่อจบแล้ว ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างไร

2. การสอนภาษาโดยแยกภาษาออกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และบางครั้งก็ต้องอาศัยกริยาท่าทางประกอบ ดังนั้น ผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกันนั้นในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาที่หลากหลายตั้งแต่เริ่มต้น

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้จริง และควรให้ผู้เรียนมี โอกาสเลือก ใช้ข้อความ

ที่เหมาะสมกับบทบาท และสถานการณ์ ด้วย โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมาย ของสำนวน ภาษาในรูปแบบต่างๆ

4.ต้องให้ผู้เรียนไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการสอนการสอนการสื่อสารให้มีความสำคัญ กับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาด ของผู้เรียนทุกครั้ง แต่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เพราะการแก้ไขข้อผิดพลาด ของผู้เรียนอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้การสอนการสื่อสาร ควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนัก แต่สามารถที่จะสื่อความได้ ส่วนความถูกต้อง ของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงเช่นกัน

โดย Littlewood (1983) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแนว การสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ ผู้เรียน ได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับ ยุทธศาสตร์การสื่อสาร ด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัส กับการสื่อสาร ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆมากมาย Littlewood ได้แนะนำขั้นตอนสำคัญ ในการจัดการเรียนการสอนการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation to Introducing New Language) เป็นขั้นตอน ของการให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของบทเรียนในขั้นตอนนี้จะเน้น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ยกตัวอย่างเช่น ผู้สอนเสนอสถานการณ์ตัวอย่าง ผ่านการเล่าเรื่อง หรือใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียน

2.ขั้นฝึก (Practice/Controlled practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษา ที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม หรือ ชี้นำ โดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นไปที่ ความถูกต้องของภาษาประกอบกับให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบของภาษานั้นๆ โดยเน้นให้ทำซ้ำๆตามตัวอย่างจนกระทั่งผู้เรียนจดจำ และเข้าใจรูปแบบภาษาได้ ยกตัวอย่างเช่น ให้ผู้เรียนฟังเทปเสียง หรือ คลิปเสียง, การออกเสียงตามผู้สอนเพื่อฝึกการออกเสียงรายกลุ่ม และรายบุคคล และ/หรือ การตรวจสอบ ความเข้าใจด้วยการใช้คำถาม

3.ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free practice) เป็นการเชื่อมโยง การเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอน เป็นผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกฝนในขั้นตอนนี้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้สรุปองค์ความรู้ เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีการเรียนรู้อย่างแท้จริง คือ สามารถใช้ภาษาได้เองโดยอิสระ

จึงเกิดเป็นขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่นักการศึกษาใช้กันอย่างแพร่หลาย ที่เรียกว่า PPP หรือ Triple P แต่หากเมื่อนำไปใช้จริงแล้ว ควรเพิ่มอีก 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) เป็นการชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน และรวบรวมความสนใจของผู้เรียนด้วยเทคนิคต่างๆ อาทิ เกม หรือ เพลง เป็นต้น และขั้นตอนการสรุปองค์ความรู้ (Wrap Up) เป็นการทบทวนเนื้อหาบทเรียน ว่าในคาบนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใดบ้าง บรรลุจุดประสงค์หรือไม่ สามารถนำไปใช้จริงได้ในบริบทใดบ้าง เป็นต้น

Alwright (1987) ได้แสดงความเห็นว่า ถ้าจุดมุ่งหมายสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ภาษาเพื่อการสื่อสารในแบบต่างๆ

Brumfit (1989) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะคำนึงถึงได้แก่ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของภาษา (Accuracy) การลำดับขั้นตอนของการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จัดเป็นกระบวนการพื้นฐานที่สำคัญต่อการวางแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นการเชื่อมโยงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และเนื้อหาที่สอนเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้สอนได้มองเห็นภาพรวมของการสอน และสามารถทำความเข้าใจรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนได้ดี ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

Oxford (1990) ได้กำหนดกลวิธีการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ 5 วิธี ได้แก่

1. การเลียนเสียง (Repeating) เป็นเทคนิคการออกเสียงในการเรียนภาษา และนิยมใช้ในทักษะการพูด (Nyigos and Oxford, 1987) ซึ่งเป็นการฟังเสียงจากต้นฉบับของเจ้าของภาษา และออกเสียงตาม ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน และประโยค

2. การฝึกออกเสียง (Formally practicing with sounds) เป็นเทคนิคการให้ผู้เรียนฝึกฝนการออกเสียง และการใช้เสียงสูง-ต่ำ ในรูปประโยค

3. การฝึกใช้สำนวนและวลี (Recognizing and using formulas) เป็นเทคนิคการฝึกฝนการสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนจากการเรียนรู้สำนวนประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

4. การฝึกสร้างประโยค (Recombining) เป็นเทคนิคการฝึกคำศัพท์ สำนวน และวลีที่นำมาฝึกฝนใช้สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

5. การฝึกพูดจากสถานการณ์จริง (Practicing Naturalistically) เป็นเทคนิคที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามสถานการณ์ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มีมาอย่างยาวนาน ผู้สอนสามารถใช้หลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) ในรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหา และชั้นเรียน

โดย Savignon (1991) กล่าวว่าไว้ว่า กระบวนการรับสาร และส่งสาร เป็นการสื่อสารความหมายร่วมกันของผู้สื่อสารทั้งสองฝั่ง เมื่อคน 2 คน สื่อสารกัน พวกเขาทั้งตีความ แสดงความคิดเห็น และวิเคราะห์สารร่วมกัน เช่นเดียวกับกับการใช้ภาษาอื่นๆ ที่ผู้สื่อสารไม่สามารถคำนึงถึงเพียงหลักไวยากรณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่หากจำเป็นต้องคำนึงถึงกลวิธีเพื่อการสื่อความหมายในบริบท และสถานการณ์จริงของการสื่อสารอีกด้วย ในส่วนของแนวทางสู่บรรลุจุดประสงค์ของการใช้ภาษาเพื่อ

การสื่อสาร ผู้เรียนต้องผ่านการฝึกฝน และการสัมผัสกับประสบการณ์ของการสื่อสารในบริบทการสนทนา และสถานการณ์ตัวอย่าง (communicative context and events) ด้วย

ดังนั้น การสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงหมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการ PPP (Presentation, Practice, Production) การใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ การจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

2. การสอนโดยใช้แจสแซนซ์

2.1 แจสแซนซ์

แจซ (Jazz) เป็นประเภทของดนตรีที่พัฒนาขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยชนผิวสี ได้รับอิทธิพลจากดนตรีพื้นเมืองของชาวแอฟริกันตะวันตก ถือกำเนิดที่เมืองนิวออร์ลีอันส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา มีลักษณะเป็นการบรรเลงแบบอิมโพรไวเซชัน หรือการแสดงคีตปฏิภาณ การด้นสด การประพันธ์ทำนองขึ้นอย่างฉับพลัน จากทำนองหลักที่มีอยู่และใช้จังหวะขัด (Syncopation) การประสานที่ค่อนข้างประหลาด เนื่องจากเป็นการสร้างสรรค์คอร์ดที่หลากหลาย ดังที่ Armstrong (1991) เคยกล่าวไว้ หากคุณยังต้องถามว่าแจสคืออะไร? คุณไม่มีทางรู้ได้เลย แสดงให้เห็นว่า ดนตรีแจสมีการเรียบเรียงคอร์ดที่น่าสนใจ มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว ไม่มีรูปแบบหรือวิธีการบรรเลงที่ตายตัว

ในปี ค.ศ.1970's Carolyn Graham ได้ค้นพบแจสแซนซ์ (Jazz chants) เพื่อใช้เป็นกระบวนการสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนวัยเยาว์ โดยได้นำโครงสร้างประโยคตัวอย่างมาประพันธ์ร่วมกับท่วงทำนองของดนตรีแจส เพื่อสร้างสรรค์เป็นบทท่องแจสแซนซ์ สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไปพร้อมกับท่วงทำนองที่สนุกสนาน ใน ค.ศ.1979 Carolyn Graham ได้เผยแพร่หนังสือ Jazz Chants for Children และหนังสือบทท่องแจสแซนซ์อื่นๆ อีกมากมาย

Graham (1976) แจสแซนซ์ (Jazz chants) เป็นการสื่อความหมายในท่วงของจังหวะ และท่วงทำนองของภาษาอังกฤษที่มีลักษณะของการใช้ภาษาเหมือนกับที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

ในเวลาต่อมา แจสแซนซ์ที่ได้ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในแถบประเทศที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language) ด้วยเหตุผลที่ว่า แจสแซนซ์นั้น สามารถเป็นแนวทางและเครื่องมือในการเรียนการสอนเรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เสียงสูง-ต่ำ (intonation) ซึ่งมีความสำคัญสำหรับภาษาที่ใช้พูดเพื่อการสื่อสาร (Kung, 2013)

นอกจากนี้ Reilly and Ward (2002) ยังให้การสนับสนุนแนวทางของแจสแซนซ์ ว่าเมื่อนำคำศัพท์ มาผนวกเข้ารวมกับ ท่วงทำนองและดนตรี ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดอารมณ์ร่วม เกิดความประทับใจต่อบทเรียน และจดจำเนื้อหาได้ดีอีกด้วย

Murcia (2004) กล่าวไว้ว่า แจสแซนธ์สามารถสร้างความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนได้ยินการออกเสียงต้นฉบับ และได้ฝึกฝนให้ได้เสียงเดียวกัน ซ้ำไปซ้ำมา เมื่อฝึกฝนกับท่วงทำนอง และการเน้นเสียงบ่อยๆ เข้าจึงเกิดเป็นทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้

Ilciukiene (2005) ยืนยันว่า แจสแซนธ์สามารถใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการสอนท่วงทำนองที่เป็นธรรมชาติ การเน้นเสียงดัง-เบา และสูง-ต่ำ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ลดความตึงเครียดในห้องเรียนได้อย่างน่าสนใจใน
4. เพื่อเพิ่มกิจกรรมการโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับนักเรียนให้มากขึ้น
5. เพื่อลดระยะห่างระหว่างครูกับนักเรียน และทดสอบด้วยการใช้กิจกรรมสนุกสนาน

Graham (2006) ได้เสนอแนวทางการสร้างบท่องแจสแซนธ์ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. เลือกหัวข้อ (Select a topic)
2. ร่างคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง (Write down a useful words associated with the topic you have chosen)
3. เรียบเรียงคำศัพท์ (Group your words according to the number of syllabus in each)
4. จัดสรรท่วงทำนอง (Make a list of words which rhyme with each of the chosen words in your list)
5. เติมแต่งคำศัพท์ให้สมบูรณ์ (Make a list descriptive words that might be used with your topic)

โดย Grulich et al. (2006) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของแจสแซนธ์ ไว้ดังนี้

1. แจสแซนธ์ต้องถูกนำมาใช้ตามธรรมชาติของภาษาอังกฤษ
2. แจสแซนธ์ต้องนำมาใช้กับภาษาที่เกิดประโยชน์ได้
3. แจสแซนธ์ต้องเหมาะสมกับชั้นเรียน อาทิ กลุ่มอายุ, ความยาก-ง่าย
4. แจสแซนธ์ต้องประกอบด้วย ห้องละ 4 จังหวะ (1-2-3-4) เหมือนท่วงทำนองในเพลงปกติทั่วไป แต่จะมีการแทรกเสียงปรบมือ หรือทำให้ร่างกายเกิดเสียงต่างๆ ตามที่ผู้สอนนำมาใช้ เพื่อสร้างความพร้อมเพียง และช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัว

Graham (2006) ได้ยกตัวอย่างข้อดีของแจสแซนธ์ไว้ ดังนี้

1. ห้วงจังหวะ และท่วงทำนอง (Rhythm and intonation) ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนลักษณะการเปล่งเสียงเกิดเป็นท่วงทำนองที่เป็นไปตามธรรมชาติของภาษาอังกฤษ
2. โครงสร้างทางภาษา ไวยากรณ์ และคำศัพท์ (Grammar and vocabulary) ผู้เรียนจะถูกเน้นในส่วนของไวยากรณ์ และคำศัพท์จากบท่องแจสแซนธ์ด้วย
3. การจดจำเนื้อหา (Memorization) โดย Graham ได้แนะนำให้ใช้บท่องแจสแซนธ์สำหรับช่องทางลัดในการเสนอคำศัพท์ใหม่ของบทเรียน

Shin (2009) อธิบายว่า แจสแซนซ์เป็นเรื่องที่น่าสนุกและเป็นวิธีที่เป็นจังหวะจะโคนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และนี่เป็นสิ่งที่ดีในการฝึกภาษา และสามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ดี

นอกจากนี้ Dezsó (2009) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า จุดประสงค์หลักของแจสแซนซ์คือการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยอาศัยแรงจูงใจขั้นสูง คือ ท่วงทำนองที่เป็นธรรมชาติและสนุกสนาน นี่คือเคล็ดลับของการทำให้การจัดการเรียนการสอนสำเร็จ ลุล่วงไปได้ยอดดี นักเรียนควรได้เรียนรู้การออกเสียงไปพร้อมๆกับการแสดงออกทางอารมณ์ผ่านการออกเสียงเบา-ดัง และโทนเสียงต่างๆ

กล่าวโดยสรุปถึงแจสแซนซ์ได้ว่า เป็นการสื่อความหมายในห้วงของจังหวะ และท่วงทำนองของภาษาอังกฤษที่มีลักษณะของการใช้ภาษาเหมือนกับที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีการประพันธ์ท่วงทำนอง จังหวะที่เป็นธรรมชาติ และง่ายสำหรับนักเรียนในการนำมาฝึกภาษา และสามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนสำหรับการฝึกภาษาเพื่อสนทนาได้ดี

2.2 กระบวนการสอนโดยใช้แจสแซนซ์

กระบวนการสอนโดยใช้แจสแซนซ์ (Jazz Chants) เป็นกระบวนการที่ช่วยเรื่องการจัดจำคำศัพท์ของผู้เรียนได้ Graham (2006) ได้กล่าวว่า จังหวะ (rhythm) เป็นวิธีลัดแนวใหม่ในการเสนอคำศัพท์แก่ผู้เรียน และเธอยืนยันว่า นี่เป็นหนทางในการจำ (repetition) ไว้กับการเรียนรู้เกี่ยวกับคำและวลี (words and phrases) เข้าไว้ด้วยกันอย่างสนุกสนานขณะท่องบทแจสแซนซ์ โดยปราศจากขั้นตอนการท่องจำซ้ำๆอันน่าเบื่อหน่าย (repetitive drills)

Graham (2006) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างบทท่องแจสแซนซ์ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกหัวข้อ (Select a topic.) เป็นขั้นตอนสำหรับการเลือกหัวข้อของบทท่อง โดยผู้สร้างบทท่อง หรือ ผู้สอนสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมกับบทเรียน และบริบทต่างๆ

2. กำหนดคำที่สอดคล้องกับหัวข้อ (Write down useful words associated with the topic you have chosen.) เป็นขั้นตอนที่จะช่วยกำหนดขอบเขตของบทท่องแจสแซนซ์ด้วยการกำหนดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เลือกไว้ก่อนหน้านี้ ผู้แต่งควรเลือกคำศัพท์ที่น่าสนใจ และนำเสนอสำหรับบทท่อง ไม่เกิน 10 คำ โดยผู้แต่งสามารถใช้ A children's picture dictionary เป็นตัวช่วยในการกำหนดคำเหล่านี้ได้

3. การนับจังหวะของบทแจสแซนซ์ ด้วยการจัดกลุ่มคำตามจำนวนพยางค์ของคำศัพท์ (Group your words according to the number of syllables in each.) เป็นขั้นตอนของการจัดกลุ่มคำศัพท์ตามจำนวนพยางค์ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เนื่องจากจำนวนของพยางค์ทั้งหมดจะมีผลต่อการนับจังหวะ และท่วงทำนอง โดยบทท่องแจสแซนซ์โดยส่วนมาก จะประกอบด้วยการนับไม่เกิน 3 พยางค์ ตัวอย่าง (1) bus, (2) taxi, และ (3) pedicab

4. การเรียบเรียงคำร้อง และท่วงทำนอง (Make a list of words which rhyme with each of the chosen words in your list.) เป็นขั้นตอนของการเรียบเรียงคำร้อง ให้เข้ากันกับท่วงทำนองของบทท่องแจสแซนซ์

5. การเติมแต่งคำศัพท์อื่นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดเป็นบทแจสแซนซ์ที่สมบูรณ์ (Make a list of descriptive words that might be used with your topic.) เป็นขั้นตอนของการหาคำศัพท์สำหรับพรรณนาความหมายให้เป็นรูปประโยคที่สามารถสื่อความหมายตรงตามหัวข้อที่เลือกไว้ได้อย่างสมบูรณ์

Graham (2010) กล่าวว่า แจสแซนซ์สามารถก่อประโยชน์สำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการจำลองสถานการณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับกิจกรรม และประสบการณ์ในห้องเรียนที่หลากหลาย และท่วงทำนองทางธรรมชาติของภาษานี้เอง นับเป็นส่วนสำคัญของแจสแซนซ์ โดยกระบวนการสอนโดยใช้แจสแซนซ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การแบ่งบทท่องแจสแซนซ์เป็นส่วนย่อย (Distribute the lyric of the Jazz Chants.) เป็นขั้นตอนของการนำเสนอบทท่องแจสแซนซ์แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนต้องเสนอบทท่องแจสแซนซ์บทที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนจากการอ่านออกเสียง อาจใช้กระดาษหน้าห้อง หรือใบความรู้ก็ได้

2. การให้ผู้เรียนได้สร้างความคุ้นเคยกับบทแจสแซนซ์ ด้วยการฟังและปรบมือตามจังหวะ (Ask the students to listen first and singing the Jazz Chants with the students, stress the rhythm of the Jazz Chants by clapping.) เป็นขั้นตอนของการสร้างความคุ้นเคยกับจังหวะ และท่วงทำนอง ผู้เรียนจะได้ฟังไฟล์เสียงต้นฉบับของแจสแซนซ์ ผู้สอนชี้ให้เห็นจังหวะนั้น อาจมีการใช้อุปกรณ์ให้จังหวะตามความเหมาะสม อาทิ กลอง หรือ แทมบูรีน หรือแม้แต่การใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย อาทิ มือ เท้า

3. การสอนให้ผู้เรียนได้รู้เกี่ยวกับคำที่ควรระวังในการออกเสียง และฝึกฝนเป็นพิเศษในส่วนนั้น (Ask the students about the difficult pronunciation, isolate them from the rest of the text and practice it with the students only with some small chunk of the text.) ผู้เรียนจะได้ฝึกการออกเสียง โดยผู้สอนชี้ให้เห็นคำที่ออกเสียงยาก และฝึกฝนให้ผู้เรียนออกเสียงอย่างถูกต้อง ทีละคำ/กลุ่มคำสั้นๆ

4. การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อการฝึกฝน โดยเริ่มจากทั้งห้องก่อน จากนั้นแบ่งออกเป็นกลุ่ม (Group the students: first of all, the students try the chant as a whole class, then the teacher can divide them into several groups in order to practice different parts of it.) ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนโดยเริ่มจากการอ่านร่วมกันทั้งหมด จากนั้นแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ เป็นคู่ และฝึกฝนรายบุคคล (ตามลำดับ) ผู้เรียนจะได้ทดลองฝึกฝนการสวมบทบาทเป็นบุคคลต่างๆ ในบทสนทนา อาทิ การแบ่งบทสนทนาเป็น A และ B ผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวตลอดเวลา ผ่านการใช้ท่าทางประกอบการพูดไปด้วย

และในเวลาต่อมา Peralta and Quito (2010) ได้นำ 4 ขั้นตอนข้างต้น มาเรียบเรียงให้เข้าใจง่ายมากขึ้น โดยเพิ่มเติมขั้นตอนสุดท้าย เพื่อการนำภาษาที่ได้ฝึกฝนไปใช้ เกิดเป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การซิมซับ (Observation: Understanding process) เป็นขั้นตอนของการซิมซับ และทำความเข้าใจกับขั้นตอนของแจสแซนซ์ ผ่านการแนะนำจากผู้สอน ขั้นตอนนี้สามารถเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน อาทิ การสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อของบทแจสแซนซ์ของชั่วโมงนี้ นักเรียนมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้ ร่วมพูดคุยอธิบายเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตประจำวัน หรือเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน

2. การฟัง (Listening: Familiarizing of chant) เป็นขั้นตอนของการนำบทแจสแซนซ์มาใช้ในกิจกรรมในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษผ่านบทแจสแซนซ์นี้ อาทิ สร้างความคุ้นเคยโดยให้นักเรียนร่วมฟัง และอ่านออกเสียงบทแจสแซนซ์ ตามเสียงต้นฉบับ ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตการเน้นเสียง การเว้นจังหวะท่วงทำนอง โดยอาจใช้เครื่องดนตรีเคาะจังหวะมาช่วย เช่น กลอง แทมบูรีน หรือการตบมือ เคาะดินสอ ตบเท้า เป็นต้น

3. การท่อง (Repetition: Choral chanting) เป็นขั้นตอนของท่องบทแจสแซนซ์ที่คล้องแคล่วขึ้น เนื่องจากอวัยวะการออกเสียงเริ่มคุ้นชินกับบทแจสแซนซ์ อาทิ ผู้สอนแสดงบทแจสแซนซ์บนกระดาน ให้นักเรียนอ่านซ้ำๆ ตามเสียงต้นฉบับของครู หรือไฟล์เสียงต้นฉบับ หากนักเรียนพบจุดที่ออกเสียงยาก ครูควรให้แก้ไขการออกเสียงโดยแบ่งบทแจสแซนซ์ออกเป็นส่วนๆ และช่วยแนะนำให้นักเรียนได้ฝึกฝนจากส่วนที่ง่าย และปริมาณบทแจสแซนซ์ที่น้อยก่อน

4. การฝึก (Individual/Group) เป็นขั้นตอนของการนำภาษาอังกฤษที่ได้ฝึกฝนมาใช้ในห้องเรียน โดยอาจเริ่มในลักษณะของกลุ่มใหญ่, กลุ่มเล็ก และเป็นคู่ อาทิ เริ่มจากให้นักเรียนเริ่มท่องบทแจสแซนซ์ร่วมกันทั้งห้อง และผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกฝนในส่วนที่ต่างกันออกไป (เช่น การถาม-การตอบ) นักเรียนสามารถใช้ภาษาท่าทางช่วยสื่อความหมายขณะท่องบทแจสแซนซ์ได้

5. การสร้าง (Create: Own chant) เป็นขั้นตอนของการสร้างบทแจสแซนซ์ของตนเอง โดยหยิบเลือกคำได้ตามที่ต้องการจะสื่อความหมาย มาเติมคำในช่องว่างของบทแจสแซนซ์ที่ผู้สอนได้ทำการแนะนำไป เพื่อเป็นการฝึกฝนการนำไปใช้จริงในอนาคต

โดยที่ผ่านมามีนักการศึกษาให้ความสนใจ และสร้างงานวิจัยเกี่ยวกับแจสแซนซ์อยู่บ้าง แต่เป็นการใช้บทแจสแซนซ์บนกระดาษ (Paper-based) มีการให้ฟังเสียงต้นฉบับจากไฟล์เสียง หรือครูผู้สอน ท่องบทแจสแซนซ์สดในชั่วโมง และนักเรียนใช้วิธีการจดคำศัพท์ บทสนทนา และจังหวะท่วงทำนองด้วยตนเอง ก่อให้เกิดช่องว่าง คือ นักเรียนไม่สามารถนำกลับมาฝึกฝนนอกห้องเรียน หรือการต่อยอดในชั่วโมงถัดไปได้ เนื่องจากคำอ่านที่จดไว้มีความคลาดเคลื่อน ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ในการพัฒนาแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ บนแอปพลิเคชันตีกติกเพื่อเติมเต็มช่องว่างดังกล่าว

จากการค้นคว้าข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ขอคำปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำเพื่อเรียบเรียงกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบแจสแซนซ์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารขั้นใหม่ โดยปรับปรุงจากกระบวนการสอนด้วยแจสแซนซ์ของ Peralta and Quito (2010) เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและรายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) รวมไปถึงเพื่อให้มีรายละเอียดของกระบวนการที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นอีกด้วย จึงเกิดเป็นกระบวนการ ดังต่อไปนี้

1. สังเกต (Observe) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนร่วมสังเกต และสำรวจตรวจตราเนื้อหาบทเรียน และทำความรู้จักกับหลักการใช้ภาษา (Language Function) ของแต่ละหัวข้อ

2. ซึมซับ (Listen) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้รับฟังบทแจสแซนซ์ เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับจังหวะ ท่วงทำนอง และเนื้อหาของแจสแซนซ์ ผ่านคลิปบนแอปพลิเคชันตีกติกส่วนเสนอเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

3. ท่องซ้ำ (Repeat) เป็นขั้นตอนของการเรียนรู้บทแจสแซนซ์ซ้ำๆ โดยผู้เรียนจะได้ท่องแจสแซนซ์ และเรียนรู้ตัวอย่างการใช้ภาษา (Language Function) ที่ถูกต้องผ่านกิจกรรมการออกเสียงเน้นคำ (Stress), ทำนอง (rhythm) และน้ำเสียงสูง-ต่ำ (intonation) และอากัปกิริยาท่าทาง (Gesture) อย่างเป็นธรรมชาติ

4. ฝึกซ้อม (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกฝนการออกเสียงบทแจสแซนซ์ พร้อมด้วยตัวจังหวะ ท่วงทำนอง และท่าทาง โดยเริ่มจากการท่องทั้งบทพร้อมกันทั้งห้องก่อน, แบ่งท่อนท่องในลักษณะกลุ่ม 2-3 คน และเป็นคู่ เพื่อปฏิบัติการฝึกฝนที่เข้มข้นขึ้น

5. สร้างสรรค์ (Create) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องเติมคำศัพท์ในจังหวะที่ผู้สอนเว้นไว้ ผ่าน feature การ duet ในคลิปบนแอปพลิเคชันติ๊กต็อก ส่วนแบบฝึก เพื่อให้ผู้เรียนสร้างบทแจสแซนซ์ขึ้นใหม่ โดยสร้างสรรค์ประโยคให้เหมาะสมกับบริบทของสถานการณ์ในชีวิตจริง

3. แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

3.1 แบบฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง Thorndike (1898) ได้สรุปว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับ การคัดเลือกหรือแสวงหาผลการตอบสนองที่ถูกต้องในจำนวนการตอบสนองหลายๆครั้ง เมื่อพบวิธีการที่ถูกต้องก็นำไปต่อเนื่อง (Connect) กับสิ่งเร้านั้นๆ Thorndike วางกฎเกณฑ์สำคัญของการเรียนรู้แบบนี้จะทำได้ดีเพียงไรขึ้นอยู่กับความพร้อม การฝึกหัด และผลที่ตามมาที่ก่อให้เกิดความพอใจ ซึ่งตั้งเป็นกฎ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้แล้วว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจเรื่อยๆอยากจะเรียนรู้อีกต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียน ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงพอใจแต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

Ritchey (1986) กล่าวถึงความหมายของการสร้างแบบฝึกว่าเป็นวิทยาศาสตร์ ในการสร้างสรรค์รายละเอียดปลีกย่อยต่างๆที่ชี้เฉพาะเพื่อการพัฒนาการประเมินผลตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ต้องการ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับการเรียนรู้ในหน่วยของเนื้อหาวิชาทั้งหน่วยย่อย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้น

Gunter et al. (1990) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสิ่งที่ใช้ในการให้ผู้เรียนฝึกเรียนด้วยตนเอง และแบบฝึกควรมีการให้คำแนะนำในการทำแก่ผู้เรียนโดยการให้ครูแสดงตัวอย่างก่อน เช่น ครูให้ผู้เรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรกและครูช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นจึงให้ผู้เรียนทำด้วยตนเอง

และหลังจากผู้เรียนทำแบบฝึกเสร็จ ครูและผู้เรียนควรอภิปราย ตรวจสอบ และซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบของแบบฝึกด้วยกัน

ในการสร้างแบบฝึกหรือออกแบบการสอน เป็นการสร้างเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของผู้วิจัย โดยการใช้แบบฝึกให้นักเรียนฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญ ดังนั้นแบบฝึกเป็นสื่อประเภทหนึ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตามกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับและสามารถวัดผลได้ด้วย (Seels and Glasgow, 1990)

พจนานุกรมอเมริกันเฮอริเทจ (The American Heritage Dictionary, 1992) ได้ให้ความหมายของคำว่า แบบฝึก เป็นเครื่องมือทางการเรียนขึ้นหนึ่งสำหรับนักเรียน โดยในแบบฝึกจะประกอบด้วย ข้อคำถาม หรือกิจกรรม และมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนคำตอบ หรือฝึกปฏิบัติตามหัวข้อ (topic) บทเรียนในชั้นเรียน

Petty (1997) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดที่มีต่อการเรียนรู้ คือ

1.เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำอย่างเป็นระบบระเบียบ

2.ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3.ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4.ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำดังนี้

4.1) ฝึกทันทีหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งนั้นๆ

4.2) ฝึกซ้ำหลายๆครั้ง

4.3) เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5.ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6.จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาได้เพื่อเป็นแนวทางและทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7.การให้ผู้เรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันเวลาที่

8.แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่แล้วในหนังสือ จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างเต็มที่

9.แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องจัดเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

10.แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะในการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มต้องลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงกระดาษไขทุกหน้าทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบ

การฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนควรใช้เครื่องมือต่างๆเพื่อสร้างเสริมทักษะการพูด ดังที่ Kim (1999) แนะนำให้ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และฝึกฝนที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ

Richards & Rodger (2006) ชี้ให้เห็นว่า ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มักเน้นเป้าหมาย 2 ทิศทาง ได้แก่ ความคล่องแคล่วและความถูกต้องแม่นยำ กรณีที่วัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ คือ ความคล่องแคล่วทางการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยจุดเน้นควรเป็นแบบฝึกที่สามารถเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารอย่างอิสระและเป็นธรรมชาติ และฝึกกลยุทธ์การสื่อสารขณะที่ผู้เรียนพยายามพูดสด (improvising) เพื่อให้การสนทนาดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และหากกรณีที่วัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้มุ่งให้เกิดความถูกต้องแม่นยำ ผู้สอนควรเลือกใช้แบบฝึกที่เน้นการจัดข้อผิดพลาดโดยใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องและตั้งประโยค

Widiati and Cahyono (2006) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในด้านการเน้นการสื่อสาร ความหมาย หรือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เช่น จัดเตรียมงาน สื่อการสอน และกิจกรรมที่มีความหมายที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การสื่อสารของภาษาแก่ผู้เรียน และการสอนภาษาอังกฤษในด้านการเน้นรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของทางภาษา เช่น ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบของโครงสร้างทางภาษา เช่น วลี คำ ประโยค หรือบทสนทนา สามารถร่วมบรรลุทั้งความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในการสอนการพูดภาษาอังกฤษได้

ในขณะที่ Marriam et al. (2011) ยืนยันว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรเป็นไปด้วยการฝึกปฏิบัติจริง โดยการสื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริงสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และมีการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ผู้เรียนเชื่อมโยงอย่างมีตรรกะซึ่งเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่ผู้สอนหยิบยกมาให้เหมาะสมกับบทเรียน

ในการฝึกฝนทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้กลยุทธ์ภาษา ทั้งด้านความคล่องแคล่ว และความถูกต้องแม่นยำ โดย Oradee (2012) กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อาทิ การแสดงบทบาทสมมติ, การอภิปราย, การประกอบชิ้นส่วนจิ๊กซอว์ (Jigsaw puzzle), การใช้เกมต่างๆสำหรับการเติมช่องว่างให้ถูกต้อง, การแก้ปัญหา เป็นต้น

สรุปได้ว่า แบบฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นเครื่องมือทางการเรียนชนิดหนึ่งโดยในแบบฝึกจะประกอบด้วย ข้อคำถาม หรือกิจกรรม และมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนคำตอบหรือฝึกปฏิบัติตามหัวข้อ (topic) บทเรียนในชั้นเรียนสำหรับช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นไปเพื่อส่งเสริมทั้งด้านความถูกต้อง และความคล่องแคล่วทางการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์

3.2 แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์

สื่อการสอน และแบบฝึกหัด จัดเป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนสามารถออกแบบให้ภาระงาน เป็นชิ้นงานที่สนุก น่าเรียนรู้ ง่ายต่อการเข้าใจเพื่อฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่สามารถส่งเสริม ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Child-centered Education) อย่างแท้จริง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่ผู้เรียนเป็นช่วงอายุแอลฟา (Alpha generation) ซึ่งเป็นช่วง อายุคนที่เกิดมาพร้อมกับระบบจอสัมผัส (Touch screen system) บนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ผู้สอนจึงควรใช้สื่อการสอน และแบบฝึกหัดที่สร้างเสริมแรงจูงใจทางบวก และเหมาะสมกับยุคสมัย อันจะช่วยส่งผลให้บรรลุจุดประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น (Hikmawati, 2020)

การนำเทคโนโลยีสื่อการสอน หรือ แบบฝึกหัดแบบมัลติมีเดียมาใช้ในห้องเรียน จึงเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนด้วยมัลติมีเดีย หรือ สื่อประสมนั้น เป็นส่วนช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน นอกจากนี้ Samatanayake, Thienpermpool, Kositchhaivat and Jantarach (2022) ยังได้กล่าวไว้ว่าการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย และมีคุณภาพ, รูปแบบการสอนที่ต่างออกไป รวมไปถึงเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบต่างๆ สิ่งเหล่านี้ สามารถเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ/ภาษา ที่สอง (EFL/ESL) ในการพัฒนาความสามารถการพูดในภาษาอังกฤษได้

ในยุคที่สื่อสังคมออนไลน์มีอยู่ทั่วไป หากครูนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สื่อสังคมออนไลน์ บางแพลตฟอร์มจะสามารถช่วยให้ครูสามารถนำมาสร้างเป็นสื่อประสมบนโลกออนไลน์ได้อย่าง สะดวก แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok application) เป็นตัวเลือกที่น่าสนใจในกิจกรรมการเรียน การสอนต้องไม่มีเนื้อหาละเมิดข้อตกลง ไม่เป็นสิ่งที่กังวลที่จะถูกปิดกั้น ครูสามารถนำคลิปติ๊กต็อกมาเป็น เครื่องมือที่มีประโยชน์ในการช่วยให้เข้าถึงนักเรียน สร้างการมีส่วนร่วมกับนักเรียนอย่างสนุกสนาน และมีความหมายมากขึ้น (Edwards, 2021)

สื่อการสอน และแบบฝึกมัลติมีเดียที่สร้างด้วย TikTok นี้ ยังเข้าถึงได้ง่ายสำหรับนักเรียน และสามารถเป็นเครื่องมือสร้างสรรค์ที่ทรงพลัง ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า TikTok ในเวอร์ชันปี พ.ศ. 2564 นี้ เป็นแพลตฟอร์มสำหรับการแบ่งปันเนื้อหาออนไลน์ (Online contents) ในด้านต่างๆ โดยผู้สอน สามารถสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา (Education points) ด้วยนวัตกรรมนี้ จะสามารถเพิ่มพูน การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยอาศัยแรงจูงใจ และเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียนได้ง่าย

นอกจากนี้ TikTok ยังสามารถช่วยจัดกิจกรรมโต้ตอบมากมายสำหรับผู้สร้างเนื้อหา (Content creator) หรือผู้สอน และผู้รับชม (Viewer) หรือผู้เรียน ผ่านวิดีโอสั้นที่มีความยาว ไม่เกิน 3 นาที อีกทั้งยังมี Duet mode สำหรับให้ผู้รับชม สามารถตอบโต้กับคลิปวิดีโอสั้นของผู้สอน ได้โดยง่ายดาย

ในการนำนวัตกรรมของ TikTok มาใช้เป็นแบบฝึกมัลติมีเดียสำหรับกิจกรรมการสอนพูด ภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนสามารถจัดสร้างคลิปวิดีโอระยะสั้นได้ ด้วยการเรียบเรียงคลิปวิดีโอเนื้อหาให้ เหมาะสม และเว้นจังหวะให้นักเรียนฝึกฝน ด้วยการออกเสียงโต้ตอบกับคลิปวิดีโอต้นฉบับของผู้สอน

Dai (2019) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language: EFL) ที่ใช้ดิจิทัลสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชันนี้ได้ และ Zam (2019) ได้เสริมว่า ผู้สร้างเนื้อหา (Content creator) หรือผู้สอน และผู้ใช้ดิจิทัลทั่วไป สามารถมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนนี้ได้ ผ่านการแสดงความคิดเห็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับคำติ-ชม เพื่อทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ หรือสามารถนำไปปรับปรุงความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้

Syah, Nurjanah and Mayu (2020) กล่าวไปในทางเดียวกันว่า นักเรียนสามารถสร้างงานนำเสนอภาษาอังกฤษแบบปากเปล่าแบบดิจิทัลได้ ผ่านรูปแบบวิดีโอสั้นบนแอปพลิเคชันดิจิทัล ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา และยังช่วยสร้างสีสันให้กับกิจกรรมการเรียนการสอน ได้พร้อมกันด้วย

ดังนั้น สรุปได้ว่า แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ เป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยประสงค์สร้างขึ้นบนแอปพลิเคชันดิจิทัลเพื่อเป็นเครื่องมือที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติการฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านรูปแบบและกระบวนการของแอสเซนซ์ที่ผู้สอนกำหนดจังหวะไว้ในคลิปวิดีโอให้ออกเสียงโดยพร้อมเพรียงกัน แต่ละบทเรียน ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1) ส่วนเสนอเนื้อหา เป็นคลิปที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นบนแอปพลิเคชันส่วนเนื้อหาบทท่องแอสเซนซ์ แบบเต็มรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟัง และฝึกออกเสียงซ้ำ และลำดับถัดมา

2) ส่วนแบบฝึกฝนการพูด เป็นคลิปที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นบนแอปพลิเคชันส่วนภาระงานที่ให้ผู้เรียนฝึกฝนและทบทวนด้วยการใช้ฟังก์ชันดูเอ็ด (duet function) ซึ่งผู้สอนจะเว้นช่วงให้ผู้เรียนได้สนทนาตอบโต้กัน

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ด้วยการใช้อย่างมีประสิทธิภาพแบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ที่ผู้วิจัยประสงค์สร้างขึ้นบนแอปพลิเคชันดิจิทัล ซึ่งคาดหวังให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านท่วงทำนองอย่างสนุกสนาน ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้วิจัยต้องมีกระบวนการในการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ใช้ได้จริง และเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และรายวิชา สนทนาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา ค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี ดังนี้

Clark (1972) คิดค้นเกณฑ์การให้คะแนนการวัดระดับความสามารถสื่อสาร ดังตารางที่ 1 ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Clark (1972)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
การออกเสียง	1	ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
	2	ออกเสียงผิดๆ พูดแล้วเข้าใจยาก
	3	ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไป แล้วเข้าใจได้
	4	ออกเสียงถูกต้อง และพูดได้เป็นที่เข้าใจ
คำศัพท์	1	ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
	2	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้
	3	สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
	4	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์
ไวยากรณ์	1	โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
	2	ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง
	3	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
	4	ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง
ความคล่อง	1	พูดแล้วต้องหยุดนานๆ พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
	2	พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มใหม่
	3	บทสนทนาเป็นธรรมชาติ และต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
	4	บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ต่อมา Oiler (1976) กล่าวว่า ในการประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จมิใช่ความถูกต้องตามแบบแผน แต่เป็นประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำภาษาไปใช้จริง มิใช่การมีความรู้ทางไวยากรณ์ เพียงอย่างเดียว

Valette (1977) ได้แบ่งองค์ประกอบการประเมินการพูดไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่อง มิได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่น และความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ หมายถึงความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึงปริมาณของข้อมูลที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจ

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึงความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

5.ความพยายามในการสื่อสาร คือ ความพยายามที่ส่งผลให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด

Linder (1977) เป็นผู้เสนอแนวคิดการใช้เกณฑ์เพื่อทำการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Linder (1977)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกัก
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย
	3	พูดเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดเป็นบางครั้ง
	4	พูดค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ราบรื่น เข้าใจได้
	5	พูดเป็นธรรมชาติ ราบรื่น แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	6	พูดเป็นธรรมชาติ ราบรื่น มีความใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางคำ ไม่สามารถปะติดปะต่อได้
	3	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	4	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	5	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	6	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เป็นบางครั้ง
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	6	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเป็นบางส่วน
	4	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดบ้างเล็กน้อย
	5	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบทั้งหมด
	6	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

ต่อมา Oller (1979) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3 ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร ตามแนวคิดของ Oller (1979)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	4	พูดได้ราบรื่นใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	3	พูดช้า หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งแต่เข้าใจทั้งหมด
	2	พูดช้าๆ หยุดพูดเป็นบางครั้งทำให้เข้าใจยาก
	1	พูดหยุดระยะเวลานานมาก ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
	0	พูดตะกุก ตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
การออกเสียง พยัญชนะ ได้ชัดเจนถูกต้อง ในคำศัพท์หรือข้อความ	4	ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความถูกต้อง
	3	ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้
	1	ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง
	0	ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้องฟังไม่เข้าใจ

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	4	พูดได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	3	พูดได้ถูกต้องบางคำ บางประโยค
	2	พูดได้ถูกต้องบางส่วน
	1	พูดได้ทั้งคำ และโครงสร้างประโยคแต่ถูกต้อง
	0	พูดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
การออกเสียงหนัก เบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	4	ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำ และประโยค
	3	ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่มีการเน้นหนัก
	2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง
	1	ออกเสียงถูกน้อยมาก
	0	ออกเสียงไม่ถูกเลย
การพูดสื่อความหมาย	4	การพูดสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	3	พูดสื่อสารได้ดีเป็นธรรมชาติ
	2	พูดสื่อสารได้ดีปานกลางเป็นธรรมชาติ
	1	พูดสื่อสารได้น้อยมากเป็นธรรมชาติ
	0	พูดสื่อสารไม่ได้

การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษในระดับต้น สภาการทดสอบประจำท้องถิ่นมหาวิทยาลัย แคมบริดจ์ (University of Cambridge Local Examinations Syndicate: PET SPEAKING, 1996) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็น 4 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วการใช้ภาษาอังกฤษ (fluency)
2. ความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษ (accuracy and appropriateness of language)
3. การออกเสียง (pronunciation)
4. ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (task achievement)

โดยในแต่ละองค์ประกอบ มีระดับการประเมิน 5 ระดับ (1-5) อาทิ 1 คะแนน เมื่อผู้เข้ารับการประเมินไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้, 2 คะแนน เมื่อผู้เข้ารับการประเมิน

พูดภาษาอังกฤษได้ แต่ยังไม่ต่อเนื่องกันและยากแก่การเข้าใจ, 3 คะแนน เมื่อผู้เข้ารับการประเมินพูดภาษาอังกฤษด้วยความลังเล จนทำให้ผู้ฟังขาดความอดทนที่จะฟังต่อไปได้, 4 คะแนน เมื่อผู้เข้ารับการประเมินพูดภาษาอังกฤษด้วยความลังเลใจอย่างเห็นได้ชัดแต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร และ 5 คะแนน เมื่อผู้เข้ารับการประเมินสามารถพูดภาษาอังกฤษได้โดยใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และข้อความที่ถูกต้อง

สมาคมการออกแบบและการประเมินผลระดับโลก (World-Class Instructional Design and Assessment: WIDA, 2021) ได้กำหนดรูบริคส์การพูดภาษาอังกฤษ (WIDA MODEL Speaking Rubrics) ขึ้น เหมาะสำหรับการวัดและประเมินผลเด็กเล็ก ได้แก่

- 1) ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)
- 2) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)
- 3) การควบคุมภาษา (Language Control)

โดยในแต่ละประเด็น แบ่งการประเมินออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1) ระดับเริ่มต้น (Entering)
- 2) ระดับกำลังเติบโต (Emerging)
- 3) ระดับกำลังพัฒนา (Developing)
- 4) ระดับขยายผล (Expanding)
- 5) ระดับเชื่อมโยง (Bridging)

มีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด ตามแนวคิดของ WIDA (WIDA Model Rubric, 2021)

ระดับ	1	2	3	4	5	หมายเหตุ
ประเด็น	ระดับเริ่มต้น (Entering)	ระดับกำลังเติบโต (Emerging)	ระดับกำลังพัฒนา (Developing)	ระดับขยายผล (Expanding)	ระดับเชื่อมโยง (Bridging)	
ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)	ใช้คำ, วลี ภาษาพูดง่าย ๆ	ใช้วลี, ประโยคสั้น ๆ	ใช้วลี, ประโยคสั้น ๆ บอกรายละเอียดได้	ใช้วลี, ประโยคที่ซับซ้อน มีรายละเอียด เรียงเรียงได้ชัดเจน	ใช้วลี, ประโยคที่ซับซ้อน มีรายละเอียด เรียงเรียงได้ชัดเจน เชื่อมโยงบริบทจริง	
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)	ใช้คำศัพท์ทั่วไป จากบทเรียนซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่ได้สืบเสาะเพิ่มเติม 2-3 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่ได้สืบเสาะเพิ่มเติม 4-5 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์เฉพาะทาง เกี่ยวกับหัวข้อที่พูด 2-3 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์เฉพาะทาง เกี่ยวกับหัวข้อที่กำลัง 4-5 คำ เป็นต้นไป	
การควบคุมภาษา (Language Control)	ใช้ภาษาสื่อสาร จากการท่องจำ	ใช้ภาษาสื่อสาร อย่างง่าย และพบข้อผิดพลาด	ใช้ภาษาสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว ซับซ้อนมากขึ้น พบข้อผิดพลาดบ้าง	ใช้ภาษาสื่อสาร ถูกต้อง คล่องแคล่ว ประโยคที่ซับซ้อน พบข้อผิดพลาดน้อย	ใช้ภาษาสื่อสาร เทียบเคียงผู้ชำนาญ ข้อผิดพลาดต้องไม่เป็น อุปสรรคต่อการสื่อสาร	

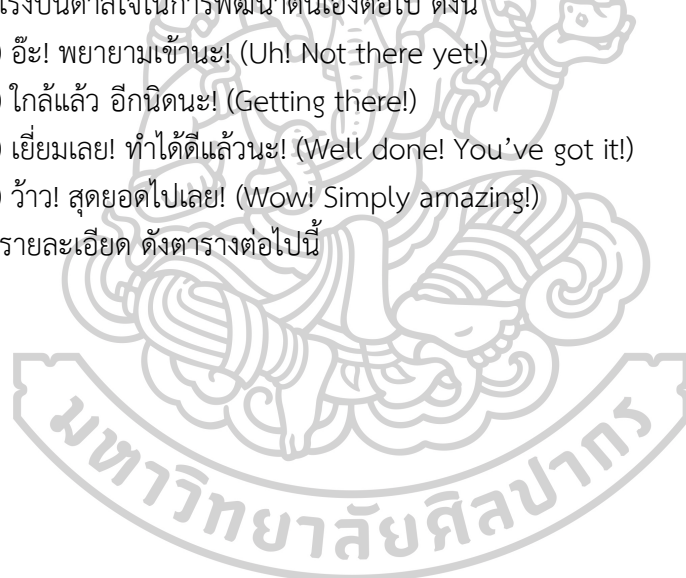
จากการค้นคว้าการวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า แนวทางในการวัดและประเมินผลโดยนักภาษาศาสตร์มากมายที่มีประเด็นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อาทิ ความคล่องแคล่วในการพูด การสื่อสารความหมาย การออกเสียงชัดเจน

ผู้วิจัยได้เลือกปรับใช้แบบประเมินทักษะการพูด ตามแนวคิดของ WIDA (WIDA Model Rubric, 2021) เนื่องจากมีหัวข้อประเด็นการประเมินที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อันได้แก่

- 1) ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)
- 2) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)
- 3) การควบคุมภาษา (Language Control)

ในส่วนของระดับเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ โดยผู้วิจัยปรับลดให้เหลือ 4 ระดับ เพื่อให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีการปรับการใช้คำกำหนดระดับเกณฑ์การประเมินให้สื่อความหมายที่ชัดเจน และเข้าใจง่ายมากขึ้น เมื่อผู้สอนแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจได้ในทันที และจากคำกำหนดระดับที่กำหนดขึ้นมานี้ จะสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองต่อไป ดังนี้

- 1) อ๊ะ! พยายามเข้านะ! (Uh! Not there yet!)
 - 2) ใกล้แล้ว อีกนิดนะ! (Getting there!)
 - 3) เยี่ยมเลย! ทำได้ดีแล้วนะ! (Well done! You've got it!)
 - 4) ว้าว! สุดยอดไปเลย! (Wow! Simply amazing!)
- มีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกหัดมีเดียโต้แอสซันท์

ระดับ	1	2	3	4	หมายเหตุ
ประเด็น	อ๊ะ! พยายามเข้านะ! (Uh! Not there yet!)	ใกล้แล้ว อีกนิดนะ! (Getting there!)	เยี่ยมเลย! ทำได้ดีแล้วนะ! (Well done! You got it!)	ว้าว! สุดยอดไปแล้ว! (Wow! Simply amazing!)	
ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)	ใช้คำ, วลี ภาษาพูดง่ายๆ	ใช้วลี, ประโยคสั้นๆ	ใช้วลี, ประโยคสั้นๆ บอกรายละเอียดได้	ใช้วลี, ประโยคที่ซับซ้อนมี รายละเอียด เรียงเรียงได้ชัดเจน	
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)	ใช้คำศัพท์ทั่วไป จากบทเรียนซ้ำๆ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่สืบเสาะเพิ่มเติม 2-3 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่สืบเสาะเพิ่มเติม 4-5 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์เฉพาะทาง เกี่ยวกับหัวข้อที่พูด 2-3 คำ	
การควบคุมภาษา (Language Control)	ใช้ภาษาสื่อสาร จากการท่องจำ	ใช้ภาษาสื่อสาร อย่างง่าย และพบข้อผิดพลาด	ใช้ภาษาสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว ซับซ้อนมากขึ้น พบข้อผิดพลาดบ้าง	ใช้ภาษาสื่อสาร ถูกต้อง คล่องแคล่ว ประโยคที่ซับซ้อน พบข้อผิดพลาดน้อย	

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาที่สอง (English as a Second Language: ESL) และภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language: EFL), งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำแจสแซนซ์มาใช้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกมัลติมีเดีย ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยผู้วิจัยพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยที่สร้างแบบฝึกแจสแซนซ์ในรูปแบบของมัลติมีเดีย หรือสื่อประสมที่เป็นระบบออนไลน์ ดังแอปพลิเคชัน ตึกตอก ที่ผู้วิจัยมีความประสงค์สร้างขึ้น เนื่องจากยังเป็นนวัตกรรมที่ค่อนข้างใหม่ โดยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามีดังนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศ

คอดีเยาะ ดินเตบ (2554) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของการใช้แจสแซนซ์ ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางเนียง จ.พังงา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 9 คน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน, เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แจสแซนซ์ และเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนดังกล่าว โดยมีเครื่องมือ ได้แก่ แผนการสอน, แบบทดสอบการพูด และแบบสอบถามวัดเจตคติ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ผู้เรียนใช้วิธีการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แจสแซนซ์ คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าความแตกต่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการใช้แจสแซนซ์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่ามีประสิทธิภาพที่เกณฑ์ 67.12/77.78 และผลการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้บทเรียนนี้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งให้เห็นว่า แจสแซนซ์ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งควรนำมาใช้จริงในห้องเรียนภาษาอังกฤษ

ชไมพร ชาญวิจิตร และคณินตา ดวงวิไล (2561) ได้ทำการวิจัย หัวข้อ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English in Daily Life) ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English in Daily Life) ตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT), แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ, แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ, แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English in Daily Life)

ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.30, S.D.=0.05)

พัชรี โชคเพิ่มพูน, สุกัญญา เรืองจรรยา และตียนุช รุ่งแสวง (2560) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียบทพูดเข้าจังหวะการออกเสียงสระเกร็ง-คลายภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน เพื่อแก้ปัญหาการออกเสียงสระเกร็ง-คลาย ภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 3 คู่ 6 เสียง ได้แก่ /i-/ /I/, /u-/ /u/, และ /eI-/ /E/ งานวิจัยนี้ศึกษาการใช้สื่อมัลติมีเดียบทพูดเข้าจังหวะจะทำให้นักเรียน มีลักษณะการออกเสียงสระเกร็ง-คลายภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เพิ่มขึ้นหรือไม่ โดยวัดจากค่าระยะเวลา ค่าความถี่ฟอร์แมนที่ 1 และ 2 (F1 และ F2) และนำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบให้อยู่ในช่วงค่าเฉลี่ยต่ำสุด ถึงช่วงสูงสุดกับผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนสามารถออกเสียงคู่เสียงสระเกร็ง-คลาย ทั้ง 3 คู่เสียง ด้วยรูปแบบคล้ายกับเจ้าของภาษาเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการใช้สื่อมัลติมีเดีย ในเชิงที่มีค่า F1 และค่า F2 ต่างจากช่วงค่าเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุดของเจ้าของภาษาที่ไฮเลน แปรนด์และคณะระบุไว้

สหรัฐ ลักษณะสุด (2562) ได้ทำการวิจัย หัวข้อ ผลการใช้แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จังหวัดชลบุรี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) กับผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 81 คน จำแนกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 41 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 40 คน ทำการทดลองภายในระยะเวลา 7 สัปดาห์ มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok), (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ (3) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Paired Samples t-test และ Independent Samples t-test ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Muhammad Jona Lumintu (2015) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้แอสซันท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย โดยใช้ผู้เรียนระดับชั้นปีที่ 5

(the fifth-grade students) จำนวน 22 คน จาก SDN Sekaran 02 ประเทศอินโดนีเซีย ใช้ระยะเวลา 6 ครั้งๆละ 70 นาที แบ่งออกเป็น 2 กระบวนการ ได้แก่ 1) การสอนเนื้อหา และ 2) การใช้กลยุทธ์เกมและแจสแซนซ์ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้ แบบทดสอบก่อนการทดลอง, สิ่งทดลองของกระบวนการที่ 1, แบบทดสอบกระบวนการที่ 1, สิ่งทดลองของกระบวนการที่ 2, แบบทดสอบกระบวนการที่ 2, แบบทดสอบหลังการทดลอง และแบบสอบถามความพึงพอใจ เกิดเป็นผลการวิจัย ดังนี้ ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน คือ 16.05 คะแนน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน คือ 58.77 คะแนน ฉะนั้นแล้วสามารถกล่าวได้ว่า ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ เรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย ผ่านการใช้แจสแซนซ์ มีค่าความก้าวหน้า คือ 42.54 คะแนน

Amaliah Rezkiyanti (2016) ทำการวิจัย หัวข้อ ผลกระทบของการใช้เทคนิคแจสแซนซ์ ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก Senior High School of Wandah Islamiyah Maskassar ประเทศอินโดนีเซีย การทดลองนี้ใช้ ผู้เรียน 46 คน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองโดยเฉลี่ย เท่ากับ 50.9 คะแนน สูงกว่าคะแนนของกลุ่มควบคุม ซึ่งเท่ากับ 35.9 แสดงให้เห็นว่า แจสแซนซ์ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ใน Senior High School of Wandah Islamiyah Maskassar ได้

Rismala (2016) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้แจสแซนซ์ สำหรับผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (the eleventh-grade students) กับทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ (Pronunciation Achievement) ใน Darul Hikmah Jember ประเทศอินโดนีเซีย ผู้วิจัยเลือกใช้ แจสแซนซ์ด้วยความเชื่อที่ว่า แจสแซนซ์จะสามารถมีส่วนช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ อาทิ ประโยชน์ในด้านการออกเสียง (pronounce), การจดจำเสียงสระ (vowel sounds) อาทิ /I/ /i:/ /u:/ /ə/ /æ/, การจดจำเสียงพยัญชนะ (consonant sounds) อาทิ /s/ /j/ /θ/ /tj/ /dʒ/, การจดจำเสียงควบกล้ำ (diphthong sounds) อาทิ /eI/ /eə/ /ʊə/ /vI/ /aʊ/ /Iə/ /əʊ/ ตามหลักสัทศาสตร์ของภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ 0.000 แสดงให้เห็นว่า แจสแซนซ์สามารถเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ใน Darul Hikmah Jember ประเทศอินโดนีเซีย

Indah & Putri (2016) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้แจสแซนซ์ในการสอนพูดภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียน ในระดับชั้นประถมศึกษา มีการตั้งคำถามการทดลองไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยการใช้แจสแซนซ์ส่งผลต่อการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษา อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนระดับชั้นปีที่ 4 (the fourth-grade students) จำนวน 20 คน มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้แก่ (1) การวางแผน (planning) เป็นขั้นตอนการวางแผน เขียนแผนการสอน จัดเตรียมใบความรู้ รวมถึงสื่อการเรียนรู้ต่างๆ, (2) การปฏิบัติการสอน (acting) เป็นขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับการทดลอง เริ่มต้นด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน การทดสอบก่อนเรียน, ครูเสนอบทเพลงแจสแซนซ์, นักเรียนฝึกร้องตามบทแจสแซนซ์, นักเรียนฝึกฝนกับเพื่อนในระดับกลุ่ม และคู่, นักเรียนทดสอบหลังเรียน, (3) การสังเกตการณ์ (observing)

เป็นขั้นตอนการสังเกตการณ์โดยผู้วิจัย ทำการเก็บข้อมูลพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการทดลอง, (4) การสะท้อนผล (reflecting) เป็นขั้นตอนสุดท้ายเพื่อวิเคราะห์ผลที่ได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative data) ถูกเก็บรวบรวมด้วยการสังเกตการณ์กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยทำการบันทึกวิดีโอการพูดของผู้เรียนด้วยกล้องดิจิทัล โดยผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกด้าน ได้แก่ ความคล่อง (fluency), ความถูกต้อง (accuracy), การออกเสียง (pronunciation), และการใช้น้ำเสียง (intonation)

Praksono (2017) ทำการวิจัย หัวข้อ การออกแบบชุดสื่อการสอนพูดภาษาอังกฤษด้วยการใช้แจสแซนซ์สำหรับนักเรียนชมรมภาษาอังกฤษของ SMP Pangudi Luhur 1 Yogyakarta ประเทศอินโดนีเซีย ประชากรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (the eighth-grade students) ชมรมภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยตั้งคำถามการวิจัย ดังนี้ 1) ชุดสื่อการสอนพูดภาษาอังกฤษด้วยการใช้แจสแซนซ์สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชมรมภาษาอังกฤษของ SMP Pangudi Luhur 1 Yogyakarta ได้อย่างไร และ 2) การออกแบบวิจัยนี้จะสามารถทำได้อย่างไร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และได้คำตอบของการวิจัย ดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ 5 ขั้นตอนของ Kemp (1999) ได้แก่ 1) ตั้งเป้าหมายของการทดลอง (set goals topics and general purposes), 2) พิจารณาความสามารถของผู้เรียน (know students' characteristics), 3) ตั้งเป้าหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ (set the learning objectives), 4) ร่างเนื้อหาให้ตรงกับหัวข้อ (list the subject content), 5) เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ (select teaching/learning activities) และนักวิจัยเลือกใช้ขั้นตอนการวิจัย R&D ของ Borg & Gall (1983) แต่ระยะเวลาของการทดลองมีจำกัด ผู้วิจัยจึงเลือกมา 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เก็บรวบรวมข้อมูล (research and information), 2) วางแผน (planning), 3) ปรับปรุงและพัฒนา (develop preliminary form of products), 4) ทำการทดสอบในขั้นต้น (preliminary field testing), 5) ปรับปรุงเพื่อเตรียมนำไปใช้จริง (main product revision) ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้ และได้เป็น 4 บทเรียน ดังนี้ 1) Animals, 2) Making an Appointment, 3) How Was Your Holiday?, 4) Meal Time ในแต่ละบทเรียนประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Warm Up Chant, 2) Grammar, 3) Practice, 4) Wrap Up Chant

Artini (2018) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความร่วมมือในการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้นวัตกรรมแจสแซนซ์ สำหรับผู้เรียนระดับชั้นปีที่ 5 (the fifth-grade students) ของ SD Negeri 2 Banjar Tegal Singaraja ประเทศอินโดนีเซีย กลุ่มตัวอย่าง 17 คน เป็นชาย 10 คน และหญิง 7 คน การทดลองนี้แบ่งเป็นช่วงการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผน (planning), 2) การดำเนินการ (action), (3) การสังเกตการณ์ (observation), (4) การสะท้อนผล (reflection) มีวิธีการเก็บข้อมูล 3 รูปแบบ ได้แก่ (1) แบบสอบถาม (questionnaire), (2) การทดสอบ (test), (3) การบันทึกของผู้วิจัย (researcher's diary) โดยผลการทดลองบอกว่า ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน อยู่ที่ 54 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียน อยู่ที่ 65 คะแนน

Estefania (2021) ทำการวิจัย หัวข้อ แจนสแชนท์และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ ประชากรเป็นผู้เรียนจำนวน 30 คน งานวิจัยนี้ดำเนินการด้วยวิธีผสม โดยให้กลุ่มทดลองทำ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการประเมินเคมีบริดจ์ ประกอบด้วยการวัดและประเมินผล ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านไวยากรณ์ (evaluating grammar), คำศัพท์ (vocabulary), การออกเสียง (pronunciation), การแสดงท่าทีปฏิสัมพันธ์ (interactive communication) เพื่อวินิจฉัย ความสามารถของนักเรียนในการพูดให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ในส่วนของขั้นตอนกิจกรรมการจัดการ เรียนรู้ ด้วยการนำแจนสแชนท์ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีการออกแบบ การทดลองประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ชุด รวมถึงบท่องแจนสแชนท์ที่เหมาะสม สำหรับการพัฒนาด้านไวยากรณ์ ตลอดจนคำแนะนำสำหรับการปรับปรุงการออกเสียงและการได้มา ซึ่งคำศัพท์ใหม่ ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า การใช้แจนสแชนท์ส่งผลในทางบวกต่อทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน สามารถแสดงให้เห็นได้โดยค่าเฉลี่ยสุทธิที่ได้รับจากการทดสอบแต่ละครั้ง โดยนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนเรียน 8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และ คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียนเป็น 12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็น การพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยเหตุนี้ จึงสรุปได้ว่าแจนสแชนท์มีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการ พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องด้วยคุณลักษณะบางอย่างที่มีให้ในห้องเรียน เช่น การสร้าง สถานการณ์ในการสร้างภาษาสำหรับการสื่อสารที่ใช้งานได้จริงตามสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ และท่วงทำนองของแจนสแชนท์ที่น่าสนใจต่อนักเรียน

Xiuwen & Razall (2021) ได้ทำการวิจัย หัวข้อ การนำแจนสแชนท์ในการพัฒนาทักษะ การพูดปากเปล่าภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ใช้ภาษาอังกฤษใน ฐานะ ภาษาต่างประเทศ (English as a Foreigner Language: EFL) สังกัด Faculty of Educational Studies, Universiti Putra Malaysia (UPM) ประเทศมาเลเซีย ในช่วงสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจ ศักยภาพในการใช้ TikTok และผลกระทบต่อการใช้สื่อซึ่งความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีนานาชาติชาวจีน โดยทบทวนการศึกษาที่ผ่านมาและล่าสุดที่เน้นที่ TikTok ตลอดจนโซเชียลมีเดียอื่นๆ เช่น Facebook, YouTube, WeChat เป็นต้น สิ่งสำคัญคือต้อง สังเกตว่าแม้ว่าการศึกษาที่เกี่ยวข้องก่อนหน้านี้ได้แสดงผลในเชิงบวกของการใช้โซเชียลมีเดียเป็นตัว ช่วยในการเรียนรู้ในการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษในการใช้ TikTok ในการเรียนรู้การสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยฉบับย่อของบทความนี้อาจเผยให้เห็นถึงศักยภาพของการใช้ TikTok สำหรับ นักศึกษา Chinese ระดับปริญญาตรีนานาชาติจากห้องเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ (English as a foreign Language: EFL) ในการพัฒนาความสามารถในการ สื่อสารภาษาอังกฤษและเพื่อเพิ่มความสนใจในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้นำเสนอความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนนัยสำหรับการใช้ประโยชน์จาก TikTok ในด้านการรับทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในหมู่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของ EFL

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One-Pretest-Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) โดยมีขั้นตอน และรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 50 คน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่มีการจัดรายวิชาเพิ่มเติม

การสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 25 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

2. ชั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เครื่องมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้

1.2 แบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ก่อนเรียน และหลังเรียน

2. เครื่องมือเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน

2.1 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยมีรายละเอียดในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. เครื่องมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้

1.1.1 วิเคราะห์รายวิชา ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ศึกษาผลการเรียนรู้ รายวิชา สนทนาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ตามที่ฟังและอ่านได้ถูกต้อง

2) เข้าใจเรื่องราว บทสนทนา นิทาน สามารถถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ได้

3) พูด/อ่านออกเสียงคำ วลี ประโยค ข้อความสั้น ๆ บทสนทนาได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

4) ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างบุคคลให้คำแนะนำแสดงความรู้สึกตอบรับ และปฏิเสธ ในสถานการณ์ง่าย ๆ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว

5) ใช้ภาษาอังกฤษได้ตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

1.1.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎี กระบวนการการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยได้เลือกใช้กระบวนการสอนแบบ Jazz Chant (Rezkiyanti, 2016) และปรับปรุงเพิ่มเติม เป็นขั้นตอน ดังนี้

- 1) สังเกต (Observe)
- 2) ซึมซับ (Listen)
- 3) ท่องซ้ำ (Repeat)
- 4) ฝึกซ้อม(Practice)
- 5) สร้างสรรค์ (Create)

1.1.3 วางแผนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้หัวข้อจากการประเมินผลแบบสำรวจความต้องการหัวข้อเนื้อหาการเรียน รายวิชาสนทนา ภาษาอังกฤษ (อ14201) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาล โพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) (ภาคผนวก ก) ได้แก่

แผนการสอนที่ 1 หัวข้อ Hello, nice to meet you!

แผนการสอนที่ 2 หัวข้อ What do you do in your free time?

แผนการสอนที่ 3 หัวข้อ What are you going to do this weekend?

จากนั้น ทำการค้นคว้าบทแอสซันท์ของ Catheryn Graham เพื่อนำมาดัดแปลงเป็น เนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทของรายวิชา และผู้เรียน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plans)

แผนการจัดการเรียนรู้	หัวข้อ	จำนวน (ชั่วโมง)
1	Hello, nice to meet you!	2
2	What do you do in your free time?	2
3	What are you going to do this weekend?	2
รวมจำนวน (ชั่วโมง)		6

ผู้สอนได้ทำการนำหัวเรื่องที่ได้นำวิเคราะห์โครงสร้างสำหรับกำหนดรายละเอียดเนื้อหา จึงเกิดเป็นตารางกำหนดรายละเอียดเนื้อหา (Table of Content Specification) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 โครงสร้างการกำหนดรายละเอียดเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ (Table of Content Specification)

ลำดับ ที่	หัวข้อ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	บริบท การใช้ภาษา
1	Hello, nice to meet you!	<p>1. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ Hello, nice to meet you! ตามเสียงต้นฉบับ โดยมีลักษณะของการออกเสียงเน้นคำ (Stress), ทำนอง (rhythm) และเลือกใช้น้ำเสียงสูง-ต่ำ(intonation) ทำทางประกอบอย่างเป็นธรรมชาติ</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ Hello, nice to meet you! โดยปรับใช้คำอื่นมาใส่ในโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนสามารถพูดโต้-ตอบ โดยใช้โครงสร้างประโยคอย่างง่ายจากบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ Hello, nice to meet you! ได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p>	Giving and asking for personal information
2	What do you do in your free time?	<p>1. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ What do you do in your free time? ตามเสียงต้นฉบับ โดยมีลักษณะของการออกเสียงเน้นคำ (Stress), ทำนอง (rhythm) และเลือกใช้น้ำเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ทำทางประกอบอย่างเป็นธรรมชาติ</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ What do you do in your free time? โดยปรับใช้คำอื่นมาใส่ในโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนสามารถพูดโต้-ตอบ โดยใช้โครงสร้างประโยคอย่างง่ายจากบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ What do you do in your free time? ได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p>	Describing and asking for hobbies
3	What are you going to do this	<p>1. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ What are you going to do this weekend? ตามเสียงต้นฉบับ โดยมีลักษณะของการออกเสียงเน้นคำ (Stress), ทำนอง (rhythm) และเลือกใช้น้ำเสียงสูง-</p>	Explaining and inviting for near future

ลำดับ ที่	หัวข้อ	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	บริบท การใช้ภาษา
	weekend?	<p>ต่ำ (intonation) ทำทางประกอบอย่างเป็นธรรมชาติ</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทท่องแจสแซนท์ หัวข้อ What are you going to do this weekend? โดยปรับใช้คำอื่นมาใส่ในโครงสร้างประโยคที่ กำหนดให้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนสามารถพูดโต้-ตอบ โดยใช้โครงสร้าง ประโยคอย่างง่ายจากบทท่องแจสแซนท์ หัวข้อ What are you going to do this weekend? ได้อย่างเป็น ธรรมชาติ</p>	plans (going to ...)

ผู้วิจัยจึงได้ขอคำปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำเพื่อเรียบเรียงกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบแจสแซนท์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารขั้นใหม่ โดยปรับปรุงจากกระบวนการสอนด้วยแจสแซนท์ของ Peralta & Quito (2010) เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และรายวิชา สอนทนาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) รวมไปถึงเพื่อให้มีรายละเอียดของกระบวนการที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกมีลติมีเดียที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นอีกด้วย จึงเกิดเป็นกระบวนการ ดังต่อไปนี้

1) สังเกต (Observe) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนร่วมสังเกต และสำรวจตรวจตราเนื้อหาบทเรียน และทำความเข้าใจกับหลักการใช้ภาษา (Language Function) ของแต่ละหัวข้อ

2) ซึมซับ (Listen) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้รับฟังบทแจสแซนท์ เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับจังหวะ ท่วงทำนอง และเนื้อหาของแจสแซนท์ ผ่านคลิปบนแอปพลิเคชันติ๊กต็อก ส่วนเสนอเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

3) ท่องซ้ำ (Repeat) เป็นขั้นตอนของการเรียนรู้บทแจสแซนท์ซ้ำๆ โดยผู้เรียนจะได้ท่องแจสแซนท์ และเรียนรู้ตัวอย่างการใช้ภาษา (Language Function) ที่ถูกต้องผ่านกิจกรรมการออกเสียงเน้นคำ (Stress), ทำนอง (rhythm) และน้ำเสียงสูง-ต่ำ (intonation) และอากัปกริยาท่าทาง (Gesture) อย่างเป็นธรรมชาติ

4) ฝึกซ้อม (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกฝนการออกเสียงบทแจสแซนท์ พร้อมด้วยจังหวะ ท่วงทำนอง และท่าทาง โดยเริ่มจากการท่องทั้งบทพร้อมกันทั้งห้องก่อน, แบ่งท่อนท่องในลักษณะกลุ่ม 2-3 คน และเป็นคู่ เพื่อปฏิบัติการฝึกฝนที่เข้มข้นขึ้น

5) สร้างสรรค์ (Create) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องเติมคำศัพท์ในจังหวัดที่ผู้สอนเว้นไว้ ผ่าน feature การ duet ในคลิปบนแอปพลิเคชันติ๊กต็อก ส่วนแบบฝึก เพื่อให้ผู้เรียนสร้างบทแจสแซนที่ขึ้นใหม่ โดยสร้างสรรค์ประโยคให้เหมาะสมกับบริบทของสถานการณ์ในชีวิตจริง

1.1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อขอพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.1.5 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดการให้คะแนนการพิจารณา ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อกำหนดนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด)
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อกำหนดนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด)
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อกำหนดนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด)

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรของ Rowinelli and Hambelton (1977) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อกำหนดกับจุดประสงค์ หรือกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กรณีค่าที่คำนวณได้ เท่ากับ หรือ มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อกำหนดนั้นสามารถนำไปใช้ได้ แต่หากมีข้อกำหนดใด มีค่าดัชนีน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และส่งกลับให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

โดยผ่านการตรวจสอบและประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 เป็นระดับความสอดคล้องที่ยอมรับได้ (ภาคผนวก ข)

ทั้งนี้ได้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ ควรเพิ่มขั้นตอนการสอนหรืออธิบายเรื่องไวยากรณ์ทางภาษามากขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการนำทักษะทางภาษาไปใช้ต่อไป และควรเพิ่มขั้นตอนการถอดความหมายของบทแจสแซนที่ในขั้นตอนเสนอบทแจสแซนที่ร่วมกันกับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขนำแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

1.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 25 คน พบว่า นักเรียนกระตือรือร้นในการใช้เทคโนโลยี มักมองข้ามเมื่อมีการพูดผิด บันทึกคลิปสนทนา (duet) โดยที่ยังไม่ได้ฝึกฝนดีพอ และเมื่อกดบันทึกบทสนทนาตอบโต้ จึงต้องบันทึกซ่อมหลายรอบ จึงได้สร้างข้อตกลง ยังไม่ให้ใช้อุปกรณ์ เมื่อฝึกคล่องแล้วจึงบันทึก

1.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน (ภาคผนวก ค) ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

1.2 แบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ก่อนเรียน และหลังเรียน

1.2.1 วิเคราะห์รายวิชา ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ศึกษาผลการเรียนรู้ รายวิชา สนทนาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำต่างๆ ตามที่ฟังและอ่านได้ถูกต้อง

2) เข้าใจเรื่องราว บทสนทนา นิทาน สามารถถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ได้

3) พูด/อ่านออกเสียงคำ วลี ประโยค ข้อความสั้นๆ บทสนทนาได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

4) ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างบุคคลให้คำแนะนำแสดงความรู้สึกตอบรับ และปฏิเสธ ในสถานการณ์ง่ายๆ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว

5) ใช้ภาษาอังกฤษได้ตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

1.2.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎี วิธีการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบของแบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) สำหรับ 3 หัวเรื่อง ได้แก่ (1) Hello, nice to meet you!, (2) What do you do in your free time?, (3) What are you going to do this weekend? หัวเรื่องละ 4 ข้อ รวม 12 ข้อ ผู้วิจัยได้เลือกปรับใช้แบบประเมินทักษะการพูด ตามแนวคิดของ WIDA (WIDA Model Rubric, 2021) เนื่องจากมีหัวข้อประเด็นการประเมินที่เหมาะสมกับการวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อันได้แก่

1) ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)

2) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)

3) การควบคุมภาษา (Language Control)

ในส่วนของระดับเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ โดยผู้วิจัยปรับลดให้เหลือ 4 ระดับ เพื่อให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีการปรับการใช้คำกำหนดระดับเกณฑ์การประเมินให้สื่อความหมายที่ชัดเจน และเข้าใจง่ายมากขึ้น เมื่อผู้สอนแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจได้ในทันที และจากคำกำหนดระดับที่กำหนดขึ้นมานี้ จะสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองต่อไป ดังนี้

- 1) อ๊ะ! พยายามเข้านะ! (Uh! Not there yet!)
- 2) ใกล้แล้ว อีกนิดนะ! (Getting there!)
- 3) เยี่ยมเลย! ทำได้ดีแล้วนะ! (Well done! You've got it!)
- 4) ว้าว! สุดยอดไปเลย! (Wow! Simply amazing!)

มีเกณฑ์การแปรผลคะแนนรวมจากทุกด้าน (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) ดังนี้

- 1 ≤ คะแนน ≤ 4 แสดงว่า มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารน้อย
- 4 < คะแนน ≤ 8 แสดงว่า มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารปานกลาง
- 8 < คะแนน ≤ 12 แสดงว่า มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาก

1.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ก่อนเรียน และหลังเรียน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความเหมาะสมของข้อคำถาม และวัตถุประสงค์

1.2.5 เสนอแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ก่อนเรียน และหลังเรียน ที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และการวัดผล การสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้น นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดการให้คะแนนการพิจารณา ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อกำหนัดนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด)
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด)
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด)

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรของ Rowinelli and Hambelton (1977) อ้างถึง
ในพิชิต ฤทธิจรูญ (2544)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์
หรือกับลักษณะพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กรณีค่าที่คำนวณได้ เท่ากับ หรือ มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นสามารถนำไปใช้
ได้ แต่หากมีข้อคำถามใด มีค่าดัชนีน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
จากผู้เชี่ยวชาญ และส่งกลับให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

โดยแบบทดสอบนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบและประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และการวัดผลการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (IOC) 0.67-1.00 ซึ่งมีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ (ภาคผนวก ง) ผู้เชี่ยวชาญได้
เสนอแนะ ดังนี้ ควรเลือกใช้คำอธิบายตัวอย่างพฤติกรรมในเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปริคส์
ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้สอนจะได้ให้คะแนนได้อย่างแม่นยำ และสะดวกในการพิจารณาเมื่อเทียบ
ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2.6 นำแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบ
ฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ มาทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ที่ไม่ใช่
กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 25 คน พบว่า ผู้สอนควรแสดงท่าทาง (Gesture) ระหว่างการทำการทดสอบ
ด้วย เนื่องจากความนิ่งของผู้สอนอาจส่งผลไปยังนักเรียน ก่อให้เกิดความเกร็ง และไม่สามารถได้ผล
การทดสอบที่แท้จริง ผู้สอนต้องผ่อนคลาย และแสดงออกอย่างสนุกสนาน เพื่อสร้างเสริมกำลังใจให้
ผู้เรียนตลอดการทดสอบ

1.2.7 นำแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบ
ฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ที่นักเรียนทดลองทำมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น
(Reliability) ด้วยวิธีของ Cronbach เนื่องจากเป็นการใช้กับแบบทดสอบ หรือเครื่องมือวัดที่ให้
คะแนนแบบเรียงอันดับ หรือเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เหมาะสมกับแบบทดสอบ
พูดปากเปล่า (Oral test) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

S_U^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ
S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความยาก (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) โดยแบ่งนักเรียนที่ทำแบบทดสอบเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง (กลุ่มสูง) และกลุ่มอ่อน (กลุ่มต่ำ) ใช้เทคนิค 25% ของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ คำนวณจากสูตรการวิเคราะห์แบบทดสอบแบบปรนัยในการหาค่าความยาก (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) (Whitney and Sabers, 1970) ดังนี้

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ดัชนีค่าความยาก
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่ง หรือกลุ่มอ่อน
	X_{\max}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	X_{\min}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด
	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยาก (P_E) (Whitney and Sabers, 1970)

$0.00 \leq P_E \leq 0.20$	แสดงว่า	ยากเกินไป
$0.20 < P_E \leq 0.40$	แสดงว่า	ค่อนข้างยาก (ยอมรับได้)
$0.40 < P_E \leq 0.60$	แสดงว่า	ยากปานกลาง (ยอมรับได้)
$0.60 < P_E \leq 0.80$	แสดงว่า	ค่อนข้างง่าย (ยอมรับได้)
$0.80 < P_E \leq 1.00$	แสดงว่า	ง่ายเกินไป

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนก (D) (Whitney and Sabers, 1970)

$-1.00 \leq D \leq 0.19$	แสดงว่า	ไม่สามารถจำแนกได้ต้องปรับปรุงใหม่หรือตัดทิ้ง
$0.20 \leq D \leq 0.29$	แสดงว่า	จำแนกพอใช้ได้ แต่ต้องปรับปรุง
$0.30 \leq D \leq 0.39$	แสดงว่า	จำแนกได้เป็นข้อสอบที่ดีพอสมควรอาจต้องปรับปรุงบ้าง
$0.40 \leq D \leq 1.00$	แสดงว่า	จำแนกได้ดีเป็นข้อสอบที่ดี

เมื่อนำผลจากการพิจารณา มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.97 ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง และในภาพรวมมีค่าความยาก (P_E) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 0.52 (นำไปใช้ได้) และค่าอำนาจจำแนก (D) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 0.82 (นำไปใช้ได้) หมายถึง มีความยากง่ายปานกลาง และมีอำนาจจำแนกได้ดี (ภาคผนวก จ)

เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ พบว่ามีข้อคำถามบางข้อมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ และพบข้อคำถามบางข้อที่ไม่มีคุณภาพ จำเป็นต้องแก้ไขรูปประโยคและปรับปรุงใหม่ และคงน้ำหนักให้ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ 12 ข้อ

1.2.8 นำแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ (ภาคผนวก ฉ) ไปใช้จริง โดยผู้วิจัยทำการบันทึกคลิปสนทนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นการเก็บข้อมูล และนำมาคลิปลอตคำตอบเป็นบทพูดเพื่อพิจารณาคะแนนที่ได้ตามเกณฑ์การประเมินรูบริคส์ที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน

2.1 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.1.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คำถามแบบปลายปิด (Closed form) ประเภทแบบประเมินค่า หรือมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale)

ผู้วิจัยเลือกกำหนดประเด็นคำถามเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการสอน/แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ และด้านผู้เรียน ตามแนวทางของ Vagias (2006) อันได้แก่ มาตราวัดแบบ Likert Scale ซึ่งใช้เกณฑ์ 5 ระดับ แทน 5 ความหมาย ได้แก่

- ระดับ 1 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
- ระดับ 2 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจน้อย
- ระดับ 3 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 4 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจมาก
- ระดับ 5 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ (Vagias, 2006)

- $1.00 \leq P \leq 1.50$ แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดต่อการจัดการเรียนรู้
- $1.50 < P \leq 2.50$ แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยต่อการจัดการเรียนรู้
- $2.50 < P \leq 3.50$ แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
- $3.50 < P \leq 4.50$ แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากต่อการจัดการเรียนรู้
- $4.50 < P \leq 5.00$ แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ทำการผสมผสานมาตราวัดแบบ Likert Scale โดย Vagias (2006) ร่วมกันกับแนวคิดการนำอีโมจิ (Emojis) มาช่วยใช้สื่อความหมายถึงระดับของความพึงพอใจ อีโมจิเป็นหน่วยใหม่ของการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และได้เข้ามาแทนที่รูปแบบข้อความแบบเดิมที่เราสื่อสารกัน

อย่างแพร่หลายบนสื่อสังคมออนไลน์ ดังนั้นจึงสมเหตุสมผลในการมีบทบาทในแวดวงการศึกษาด้วย (Moffitt, 2020) อีกทั้งการนำเสนอภาพทางสัญลักษณ์ (Symbol/Icon) ยังช่วยส่งเสริมการคิดแบบฉายภาพ (Visual Thinking) กระตุ้นกระบวนการทางสมองเชื่อมโยงการสื่อความหมายผ่านรูปภาพและการสื่อความหมายทางภาษาเข้าด้วยกันได้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2564)

ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสอบถาม โดยคัดเลือกอิโมจิที่สามารถสื่อความหมายถึงระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ มีรายละเอียดดังนี้

- ระดับ 1 ใช้สัญลักษณ์ 😞 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
- ระดับ 2 ใช้สัญลักษณ์ 😊 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจน้อย
- ระดับ 3 ใช้สัญลักษณ์ 😄 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 4 ใช้สัญลักษณ์ 😁 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจมาก
- ระดับ 5 ใช้สัญลักษณ์ 😂 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2.1.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ มาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้น นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างประเด็นคำถาม และกระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สอดคล้องกันสามารถนำไปใช้ได้ (ภาคผนวก ข) และได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญให้ปรับข้อความบางข้อให้สั้นลง กระชับ สื่อความหมายได้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนที่อยู่ในวัยเด็กสามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายขึ้น จะได้ผลการประเมินที่เป็นจริงได้มากขึ้น

1.2.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจ๊สแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคผนวก ข) มาใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 25 คน

3. ขั้นตอนการทดลอง

3.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (One-Group Pre-test Post-test Design) (มาเรียม นิลพันธ์, 2558) ดังนี้

ตารางที่ 8 แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (One-Group Pre-test Post-test Design)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E	แทน	กลุ่มตัวอย่าง หรือกลุ่มทดลอง (Experimental Group)
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ของกลุ่มทดลอง
X	แทน	การสอนแบบใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์
T ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียน (Posttest) ของกลุ่มทดลอง

3.2 วิธีการทดลอง

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ประกอบด้วยรายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) จำนวน 12 ข้อ เพื่อวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์หลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) จำนวน 12 ข้อ เพื่อวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และแปรผลข้อมูลด้วยการใช้ค่าทางสถิติ ดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

เครื่องมือที่ใช้พัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้

และแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกหัดมีเดีย แจนสแซนท์ก่อนเรียน และหลังเรียน

โดยข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือข้างต้นนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยการใช้ทดสอบค่าสถิติที่ (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples)

4.2 การสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกหัดมีเดียแจนสแซนท์

เครื่องมือเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกหัดมีเดียแจนสแซนท์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือข้างต้นนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วจึงนำมาเสนอโดยการพรรณนา

จากค่าสถิติที่ใช้ในกระบวนการวิจัยที่กล่าวไปข้างต้น มีสูตรการคำนวณ ดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

$$S. D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S. D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลัง 2
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. ค่าสถิติที่ (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) ด้วยการโปรแกรมคอมพิวเตอร์คำนวณ Paired-Samples Dependent เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกหัดมีเดียแจนสแซนท์ก่อนเรียน และหลังเรียน

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

- เมื่อ **t** แทน ค่าพิจารณาใน t-Distribution
- D** แทน ความต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
- $\sum D$ แทน ผลรวมความต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
- $(\sum D)^2$ แทน ผลรวมความต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
ทั้งหมดยกกำลัง 2
- n** แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

บทนำ

การวิจัย เรื่อง “ผลของการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

สมมติฐานการวิจัย ได้แก่ 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์สูงกว่าก่อนเรียน และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ โดยภาพรวมพึงพอใจระดับปานกลางขึ้นไป

เครื่องมือในการวิจัยที่ผ่านการตรวจคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับก่อนเรียน และหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในรายวิชา สอนทนาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้แก่ 1) การทดสอบก่อนเรียน 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การทดสอบหลังเรียน 4) การสอบถามความพึงพอใจ และ 5) การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ และอภิปรายผลการวิจัย อันมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสะท้อนวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึก
มัลติมีเดียแอสเซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

นักเรียน คนที่	คะแนนผลการทดสอบ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	การทดสอบก่อนเรียน	การทดสอบหลังเรียน	
1	1	7	6
2	2	8	6
3	4	9	5
4	3	7	4
5	2	7	5
6	5	8	3
7	6	10	4
8	4	9	5
9	2	7	5
10	3	9	6
11	1	6	5
12	2	7	5
13	5	11	6
14	4	10	6
15	3	7	4
16	5	8	3
17	2	7	5
18	5	10	5
19	3	8	5
20	3	7	4
21	5	10	5
22	4	9	5
23	3	7	4
24	6	11	5
25	4	8	4
รวม	87	207	120
\bar{X}	3.48	8.28	9.23
S.D.	1.44	1.42	-

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าผลต่างที่ต่ำที่สุด คือ 3 และค่าผลต่างที่สูงที่สุด คือ 6 และการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนได้แสดงไว้ในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของการทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์ หลังเรียนและก่อนเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t-test
ก่อนเรียน	25	12	3.48	1.44	24	27.71
หลังเรียน	25	12	8.28	1.42		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก ฉ)

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์ หลังเรียน ($\bar{X} = 8.28$, S.D. = 1.42) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.44) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่า ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์ ซึ่งยอมรับในสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ข้อที่ 1 คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์สูงกว่า ก่อนเรียน

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสะท้อนวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการสอบถามพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises)

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.ด้านเนื้อหา				
1.1) เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ	4.16	0.74	มาก	11
1.2) เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมเรียน	4.04	0.88	มาก	12
1.3) บทเรียนมีความเชื่อมโยงได้กับ	4.24	1.01	มาก	10
2.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
2.1) กิจกรรมเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.36	0.81	มาก	9
2.2) กิจกรรมช่วยให้พูดภาษาอังกฤษได้ดี	4.44	0.76	มาก	6
2.3) กิจกรรมช่วยให้พูดภาษาอังกฤษใน	4.56	0.50	มากที่สุด	4
3.ด้านสื่อการสอน/แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์				
3.1) สื่อการสอนเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4.20	0.64	มาก	8
3.2) สื่อการสอนมีคุณภาพของภาพ/เสียง	4.60	0.50	มากที่สุด	3
3.3) สื่อการสอนส่งเสริมให้พูด	4.40	0.81	มาก	7
4.ด้านผู้เรียน				
4.1) ผู้เรียนมีแรงจูงใจอยากเรียน	4.76	0.43	มากที่สุด	1
4.2) ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูด	4.64	0.48	มากที่สุด	2
4.3) ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกทำทาง	4.52	0.58	มากที่สุด	5
สรุป	4.41	0.68	มาก	-

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนพึงพอใจในด้านผู้เรียน หัวข้อ ผู้เรียนมีแรงจูงใจอยากเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น อยู่ในระดับ “มากที่สุด” ลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) รองลงมา คือ ด้านผู้เรียน หัวข้อ ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น อยู่ในระดับ “มากที่สุด” ลำดับที่ 2 ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.48) และด้านสื่อการสอน/แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ อยู่ในระดับ “มากที่สุด” อันดับที่ 3 ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50)

ผลสรุปโดยรวมอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.68) ซึ่งยอมรับในสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ข้อที่ 2 คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ โดยภาพรวมพึงพอใจระดับปานกลางขึ้นไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “ผลของการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)” นี้ การวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One-Group Pretest-Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

- 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
- 2) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 3 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 6 ชั่วโมง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

4.1 เครื่องมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1) แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Hello, nice to meet you! 2) What do you do in your free time? และ 3) What are you going to do this weekend? มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00

2) แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบของแบบทดสอบปากเปล่า/แบบตรง (Oral Test/Direct Method Testing) สำหรับ 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) Hello, nice to meet you! (2) What do you do in your free time? (3) What are you going to do this weekend? หัวข้อละ 4 คำถาม รวม 12 คำถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00

4.2 เครื่องมือเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน

1) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้คำถามแบบปลายปิด (Closed form) ประเภทแบบประเมินค่า หรือมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 มีการกำหนดประเด็นคำถามเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านสื่อการสอน/แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ และ 4) ด้านอารมณ์ความรู้สึก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยการใช้ทดสอบค่าสถิติที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples)

2) การสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วจึงนำมาเสนอโดยการพรรณนา

6. สรุปผลการวิจัย

1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยขออภิปราย ดังนี้

ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมเป็นแบบเชิงรุก (Active Learning) ด้วยการเลือกใช้กระบวนการแจสแซนซ์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ดึงดูดให้ผู้เรียนให้ความสนใจกับบทเรียนได้ดี ด้วยการใช้จังหวะมาช่วยในการฝึกอ่าน ฝึกท่องบทสนทนาซ้ำๆ ตามกระบวนการแจสแซนซ์ที่ผู้วิจัยได้เรียบเรียงขึ้นใหม่ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สังเกต (Observe), 2) ซึมซับ (Listen), 3) ท่องซ้ำ (Repeat), 4) ฝึกซ้อม (Practice), 5) สร้างสรรค์ (Create) ในการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนพบว่า ผู้เรียนชื่นชอบในเสียงเพลงที่เป็นที่นิยมบนแอปพลิเคชันติ๊กต็อกที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นท่วงทำนองของบทแจสแซนซ์ในแต่ละหัวข้อจึงเกิดเป็นความสนุกสนานในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนเปิดใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ลดความตึงเครียด กล้าพูด ไม่กลัวที่จะพูดผิด อันจะส่งเสริมความคุ้นชิน และมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากเป็นรูปแบบกิจกรรมที่ใช้จังหวะและท่วงทำนองเป็นตัวนำทางในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังที่ Graham (1979) กล่าวว่า เด็กทุกคนรักท่วงทำนอง และชื่นชอบในการขับร้องเพื่อทบทวนซ้ำแล้วซ้ำอีก เด็กๆสามารถนำท่วงทำนองมาใช้ในการฝึกฝนภาษา โดยถือเป็นท่วงทำนอง การขับเสียงที่เป็นธรรมชาติ และเป็นกิจกรรมการสอนที่สนุกสนาน ซึ่งการสร้างสนุกสนานในห้องเรียนนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญ

ในส่วนของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ บนแอปพลิเคชันติ๊กต็อกใน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) Hello, nice to meet you! บทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำตัว การถาม-ตอบข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้น อาทิ ชื่อ อายุ และเพื่อนสนิท, 2) What do you do in your free time? บทสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างที่ชื่นชอบ, 3) What are you going to do this weekend? บทสนทนาเกี่ยวกับการวางแผนกิจกรรมที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ที่วางแผนไว้ เช่น หลังเลิกเรียน หรือสุดสัปดาห์ อันเป็นบริบทที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ได้จริง ในการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ เมื่อผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้แจสแซนซ์ ด้วยหัวข้อข้างต้น จะสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันอย่างง่ายได้ ด้วยการใช้ท่าทางประกอบที่เป็นธรรมชาติ เป็นไปในทางเดียวกันกับที่ Marriam et al. (2011) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารควรเป็นไปด้วยการฝึกปฏิบัติจริง โดยการสื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริงสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และมีการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ผู้เรียนเชื่อมโยงอย่างมีตรรกะซึ่งเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่ผู้สอนหยิบยกมาให้เหมาะสมกับบทเรียน

อนึ่งแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ บนแอปพลิเคชันตีกต็อกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และได้นำมาใช้ในงานวิจัยนั้น สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี โดยลักษณะของแบบฝึกหัดที่เป็นมัลติมีเดีย หรือสื่อประสมมีภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ และข้อความบทสนทนาซึ่งง่ายต่อการฝึกฝนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ด้วยการเปิดรับชมแบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์บนแอปพลิเคชันตีกต็อกผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ใกล้ตัว อาทิ โทรศัพท์มือถือ, แท็บเล็ต, คอมพิวเตอร์ เพื่อฝึกฝนบทสนทนาแจสแซนซ์ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม เป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับยุคสมัย ช่วยสร้างมิติใหม่ทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่ผู้เรียนเป็นช่วงอายุแอลฟา (Alpha generation) ซึ่งเป็นช่วงอายุคนที่เกิดมาพร้อมกับระบบจอสัมผัส (Touch screen system) บนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ผู้สอนจึงควรใช้สื่อการสอน และแบบฝึกหัดที่สร้างเสริมแรงจูงใจทางบวก และเหมาะสมกับยุคสมัย อันจะช่วยส่งผลให้บรรลุจุดประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น (Hikmawati, 2020) เป็นไปในทางเดียวกันกับ Syah, Nurjanah and Mayu (2020) กล่าวว่า นักเรียนสามารถสร้างงานนำเสนอภาษาอังกฤษแบบปากเปล่าแบบดิจิทัลได้ ผ่านรูปแบบวีดิโอสั้นบนแอปพลิเคชันตีกต็อก ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา และยังช่วยสร้างสีสันให้กับกิจกรรมการเรียนการสอนได้พร้อมกันด้วย

2) จากผลการวิจัย ข้อที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแจสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ พึงพอใจมาก โดยขออภิปราย ดังนี้

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในอันดับที่ 1 คือ ด้านที่ 4 ด้านผู้เรียน ในประเด็น “ผู้เรียนมีแรงจูงใจอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น” อยู่ในระดับ “มากที่สุด” โดยนักเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกในบทบาทของการเป็นผู้เรียนที่ได้พัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ดีขึ้น มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีความกล้าแสดงออกในท่าทางภาษาที่ดีขึ้น เช่นเดียวกับที่ Indah & Putri (2016) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้แจสแซนซ์ในการสอนพูดภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียน ในระดับชั้นประถมศึกษา โดยผลของการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกด้าน ได้แก่ ความคล่อง (fluency), ความถูกต้อง (accuracy), การออกเสียง (pronunciation), และการใช้น้ำเสียง (intonation)

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในอันดับที่ 2 คือ ด้านที่ 3 ด้านสื่อการสอน/แบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ในประเด็น “สื่อการสอนมีคุณภาพของภาพ/เสียง” โดยนักเรียนมีความพึงพอใจในลักษณะของแบบฝึกมัลติมีเดียแอสซันท์ บนแอปพลิเคชันติ๊กต็อกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และนำมาใช้กับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ผ่านการใช้แบบฝึกหัดที่อยู่ในรูปแบบมัลติมีเดีย หรือสื่อประสม และผู้เรียนยังสามารถบันทึกคลิปบนแอปพลิเคชันติ๊กต็อกด้วยการใช้ฟังก์ชันดูเอ็ด (duet function) กับคลิปของผู้สอน เพื่อฝึกบทสนทนาแอสซันท์ที่ตอบโต้กันได้อย่างสนุกสนานไปกับท่วงทำนองของเพลงประกอบที่เป็นที่นิยมบนแอปพลิเคชันติ๊กต็อก สอดคล้องกับที่ Edwards (2021) เคยกล่าวไว้ว่า ในยุคที่สื่อสังคมออนไลน์มีอยู่ทั่วไป หากครูนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สื่อสังคมออนไลน์บางแพลตฟอร์มจะสามารถช่วยให้ครูสามารถนำมาสร้างเป็นสื่อประสมบนโลกออนไลน์ได้อย่างสะดวก แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok application) เป็นตัวเลือกที่น่าสนใจ โดยที่กิจกรรมการเรียนการสอนไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งกวนใจ หรือสิ่งที่จะถูกปิดกั้น เมื่อสามารถนำเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการช่วยให้เข้าถึงนักเรียน สร้างการมีส่วนร่วมกับนักเรียนอย่างสนุกสนาน และมีความหมายมากขึ้น

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในอันดับที่ 3 คือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในประเด็น “กิจกรรมช่วยให้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันดีขึ้น” ผู้วิจัยได้เลือกใช้หัวข้อ 3 หัวข้อ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อเกี่ยวกับสถานการณ์จริง ได้แก่ 1) Hello, nice to meet you!, 2) What do you do in your free time?, 3) What are you going to do this weekend อันเป็นบริบทที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ได้จริง ในการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ เมื่อผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้แอสซันท์ ด้วยหัวข้อข้างต้น จะสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันอย่างง่ายได้ ด้วยการใช้ท่าทางประกอบที่เป็นธรรมชาติ ผู้เรียนได้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียงลำดับการสอนจากประเด็นที่ง่ายไปหายาก อันจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนได้อย่างถูกต้อง และมีคุณภาพ เป็นไปในทางเดียวกันกับที่ Peralta & Quito (2010) กล่าวว่า การใช้แอสซันท์ (Jazz Chants) มาเป็นส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อความหมาย และมีความสำคัญต่อการสร้างเสริมทักษะการสื่อสารทางภาษา เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Method) ด้วยการฝึกฝนที่ผนวกรวมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านท่วงจังหวะและท่วงทำนองที่สนุกสนาน อีกทั้งยังเป็นการลดความน่าเบื่อหน่ายของการท่องจำทั่วไป โดยผู้สอนสามารถเลือกใช้บทแอสซันท์เพื่อฝึกฝนทักษะการสื่อสารตามสถานการณ์ที่เหมาะสม อาทิ การทักทาย (Greeting), การรำลา (Leave-taking), การร้องขอ (Requesting) และสถานการณ์อื่นในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจ

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในอันดับที่ 4 คือ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา ในประเด็น “บทเรียนมีความเชื่อมโยงได้กับชีวิตประจำวัน” นักเรียนพึงพอใจต่อเนื้อหาบทเรียนการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้ผสมผสานเนื้อหาด้านไวยากรณ์ (grammar) เข้ารวมกันกับเนื้อหาด้านบริบท (context) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน และพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง โดยเป็นไปตามองค์ประกอบของการสื่อสาร (Communication context) ที่ได้ออกแบบไว้โดย Canale and Swain (1980) ได้แก่ 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษา (grammatical competence), 2) ความสามารถทางด้านสังคม (sociolinguistic competence), 3.ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence), 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) สอดคล้องกับที่ Estefania (2021) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แออสแซนซ์และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปผลการวิจัยไว้ว่า แออสแซนซ์มีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากคุณลักษณะบางอย่างที่มีให้ในห้องเรียน เช่น การสร้างสถานการณ์ในการสร้างภาษาสำหรับการสื่อสารที่ใช้งานได้จริงตามสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อกิจกรรมการเรียนรู้ และท่วงทำนองของแออสแซนซ์ที่น่าสนใจต่อนักเรียน

กล่าวโดยสรุป ได้คือ การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกมัลติมีเดียแออสแซนซ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) บนแอปพลิเคชันติ๊กต็อกที่ผู้วิจัยสร้าง และนำมาใช้นั้น สามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกด้วยท่าทางที่เป็นธรรมชาติ ประกอบกับการสื่อความหมายได้ดี และสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) นักวิจัยและผู้สนใจในงานวิจัยสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัยได้
- 2) สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานด้านการวิจัยสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้พัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการกำหนดเกณฑ์ของแบบทดสอบในการวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประเด็นแตกต่างออกไป เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน, รายวิชา และสถานศึกษา

2) ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการปรับระดับความท้าทายของส่วนภาระงานที่นักเรียนต้องสร้างขึ้นเมื่อจบบทเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน อาทิ ในการทำวิจัยผู้เรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้นจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยอาจฝึกฝนให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างเนื้อหาบนแพลตฟอร์มอื่นในรูปแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer-to-peer) เพื่อสร้างคลิปการสนทนาบนสื่อออนไลน์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนิษฐกานต์ ปันแก้ว. (2557). เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. กรรณก ฮัปเปิล. (21 เมษายน 2565). ภาษาอังกฤษกับความเป็นสากลที่เด็กไทยอยากไปให้ถึง.

เข้าถึงได้จาก <https://decode.plus/20220403/>

คอตีเย๊ะ ดินเตบ. (2545). ประสิทธิภาพของการใช้แอสเซนซ์ในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ชญาสินี พันธุ์ศรีสุวรรณ, และ นิธิตา อติภทรนันท์. (2018). การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนา ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. JOURNAL OF EDUCATION NARESUAN UNIVERSITY, 20(2), 47-57.

ชไมพร ชาลวีจิตร, และ ดนิตา ดวงวิไล. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการ ฟัง การพูด และความมั่นใจ ในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

โชติรส โสอุตร . (2545). การสร้างแบบฝึกแอสเซนซ์เพื่อใช้ประกอบการสอนรายวิชาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐยา สุภธีระ, ศศิ จังสถิตกุล, และ คาร์ล อิริค กริฟฟิท. (2012). การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยฝึกสำหรับการเรียนรู้ การเน้นหนักในคำ และทำนองเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงเป็น สื่อประกอบ. KRU Research Journal, 12(1), 155-164.

ทิตินา แคมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรี โชคเพิ่มพูน, สุภัญญา เรืองจรรยา, และ ดิยนุช ฐ์แสวง. (2560). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียบทพูดเข้า จังหวะการออกเสียงสระเกร็ง-คล้ายภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน. วารสารวจนะ, 5(2), 1-23.

ลำไย สีหามาตย์, วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ และ พิรุณ จันทवास สุจินตา คำเงิน. (2565). ความต้องการ จำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารสังคมศาสตร์ นิติรัฐศาสตร์ ปี 6, 83.

วรารณา น้อยจันทร์. (2020). รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science), 10(3), 46-59.

วลัย พาณิช. (2543). การสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูป การศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สหรัฐ ฤกษ์ณะสุต . (2565). ผลการใช้แอปพลิเคชัน TikTok เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ท่ามกลางสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้และเทคโนโลยี, 2(1), 61-71.

ภาษาอังกฤษ

- Boonkit, K. (2010). **Enhancing the development of speaking skills for non-native speakers of English**. *Procedia Social and Behavioral Science*, 2(2010), 1305-1309.
- Cambridge University. (1996). **Assessment Criteria: University of Cambridge Local Examination mination**. Syndicate: PET SPEAKING. Cambridge University.
- Canale, M. (1983). **From Communicative Competence to Communicative Language Pedagogy**. *Language and Communication*.
- Canale, M., and Swain, M. (1980). **Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching**. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Cahyono, B.Y. and Widiati, U. (2008). **THE TEACHING OF EFL VOCABULARY IN THE INDONESIAN CONTEXT: THE STATE OF THE ART**. *TEFLIN Journal*, , 19(1).
- Clark, J.L.D. (1972). **Foreign-language testing: theory and practice**. Center for Curriculum Development, Inc., 166-169.
- Dai, L. and Chen, P. (2019). **Reasons for the popularity of TikTok, the shortages, and the ways forward**. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*.
- Darasawang, P. (2007). **English language teaching and education in Thailand: A decade of English in Southeast Asia: Varieties, literacies and literatures**, 187-204.
- Edwards, L. (21 October 2022). **How Can TikTok Be Used in the Classroom?** Retrieved from TECH LEARNING: <https://www.techlearning.com/how-to/how-can-tiktok-be-used-in-the-classroom>
- Finocchiaro, M. (1974). **English as a Second Language: from theory to practice**. Regents Pub. Co., New York.
- Graham, C. (1978). **Jazz Chants**. New York, USA: Oxford University Press.
- _____. (1979). **Jazz Chants for Children: Teacher's Edition**. New York, USA: Oxford University Press.
- _____. (2006). **Creating Chants and Songs**. New York: Oxford University Press.
- Guo, J. (2021). **Research on the Influence of TikTok on Teenagers**. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 631, 1390-1393.
- Hikmawati, A. and Handayani, R. (2020). **PRIMARY TEACHERS AND CULTURAL - BASED**

- ENGLISH TEXTBOOKS; VOICES, ISSUES, AND DEMANDS.** IJJET, 4(1), 133-141.
- Indah, Y.A. and Putri, A.D. (2016). **USING JAZZ CHANTS IN TEACHING ENGLISH SPEAKING FOR YOUNG LEARNERS.** Fakultas Keguruan dan Ilmu Pendidikan, Universitas Ibn Khaldun Bogor.
- Ilčiukienė, G. (2005). **TEACHING ENGLISH RHYTHM THROUGH JAZZ CHANTING.** Pedagogika, 68-72.
- Jaya, H.P., Petrus, I., and Pitaloka, N.L. (2022). **SPEAKING PERFORMANCE AND PROBLEMS FACED BY ENGLISH MAJOR STUDENTS AT A UNIVERSITY IN SOUTH SUMATERA.** Indonesian EFL Journal (IEFLJ), 8(1), 105-112.
- Jiang, B., Liu, L., Guo, Z. and Wang, Y. (2022). **A Study of Intercultural Communicative Competence in ELT.** Advances in Journalism and Communication, 10(3).
- Keith Johnson, and Keith Morrow. (1981). **Communication in the Classroom: Applications and Methods for a Communicative Approach.** Longman.
- Kung, F.W. (2013). **Rhythm and pronunciation of American English: Jazzing up EFL teaching through Jazz Chants.** The Asian EFL Journal, 70(1), 4-27.
- Leong, L.M. and Ahmadi, S.M. (2017). **An Analysis of Factors Influencing Learners' English Speaking Skill.** IJREE 2017, 2(1), 35.
- Linder, C. (1977). **Oral communication testing: a handbook for the foreign language teacher.** National Textbook Compan.
- Lumintu, M.J. (2015). **THE USE OF JAZZ CHANT TO IMPROVE YOUNG LEARNERS' MASTERY OF BODY PARTS VOCABULARY.** UNIVERSITAS NEGERI SEMARANG.
- Marianne, C.M. and Elite, O. (2001). **Discourse and Context in Language Teaching.** New York, USA: Cambridge University Press.
- Morris, W. (1992). **The American Heritage Dictionary of the English Language.** Boston, Massachusetts, USA: Houghton Mifflin Harcourt.
- Muslem, A., Mustafa, F., Usman, B. and Rahman, A. (2017). **THE APPLICATION OF VIDEO CLIPS WITH SMALL GROUP AND INDIVIDUAL ACTIVITIES TO IMPROVE YOUNG LEARNERS' SPEAKING PERFORMANCE.** Teaching English with Technology, 17(4), 25-37.
- Nurhayati, N. and Nurhamdah, N. (2019). **THE EFFECTIVENESS OF TEACHING PRONUNCIATION THROUGH.** Inspiring: English Education Journal, 2(2), 83-95.
- Oller, J.W. (1979). **Language tests at school.** University of New Mexico.
- Oradee, T. (2012). **Developing speaking skills using three communicative activities (discussion, problem-solving, and role playing).** International Journal of Social Science and Humanity, 2(6), 533-535.
- Praksono, C.S. (2017). **Designing A Set of English Speaking Materials Using Jazz**

- Chants for The English Club of SMP Pangudi Luhur 1 Yogyakarta.** Sanata Dharma University, Yogyakarta, Indonesia.
- Peralta, M. and Quito, G. (2010). **THE USE OF JAZZ CHANTS FOR CHILDREN IN THE TEACHING-LEARNING PROCESS OF ENGLISH.** Cuenca, Ecuador: UNIVERSITY OF CUENCA.
- Petty, G. (2004). **Teaching Today: A Practical Guide (3rd edition).** Cheltenham, Gloucestershire, England: Nelson Thornes.
- Rezkiyanti, A. (2016). **THE EFFECTIVENESS OF JAZZ CHANT TECHNIQUE IN INCREASING THE SECOND GRADE STUDENTS SPEAKING SKILL AT SENIOR HIGH SCHOOL OF WAHDAH ISLAMIAH MAKASSAR.** Makasar, Indonesia: Universitas Islam Negeri Alauddin Makassar.
- Rastegar, M. and Gohari, S.S.M. (2016). **Communication Strategies, Attitude, and Oral Output of EFL Learners: A Study of Relations.** Open Journal of Modern Linguistics, 6(5).
- Richards, J.C. (2006). **Communicative Language Teaching Today.** New York, USA: Cambridge University Press.
- Richy, R. (1986). **Theoretical and Conceptual Bases of Instructional Design.** New York, USA: Nicholas Publishing.
- Rismala, M. (2017). **THE EFFECT OF USING JAZZ CHANTS ON THE ELEVENTH GRADE.** UT-Faculty of Teacher Training and Education .
- Samatanayake, S.W., Thienpermpool, P., Kositchhaivat, S. and Jantarach, V. (2022). **Can TED Talks Help Improve Undergraduate Non-English Major Thai EFL Students' Listening and Speaking Competencies?.** 29. 35-53. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-1409178/v1>
- Savignon, S.J. (1991). **Communicative Language Teaching: State of the Art.** TESOL Quarterly, 25 (2), 261-277.
- Seel, B. and Glasgow, Z. (1990). **Exercise in Instructional Design.** Columbus, Ohio, USA: Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company.
- Sri Artini, N.N. (2018). **A COLLABORATIVE STUDY IN IMPROVING COMPETENCY IN SPEAKING SKILL BY USING "JAZZ CHANT TECHNIQUE" OF THE STUDENTS GRADE FIVE AT SD NEGERI 2 BANJAR TEGAL SINGARAJA.** Yavana Bhasha : Journal of English Language Education, 1(2).
- Syah, R.J., Nurjanah, S. and Putri, V. (2020). **Tikio (TikTok App Educational Video) Based on the Character Education of Newton's Laws Concepts Preferred to Learning for Generation Z.** Pancaran Pendidika, 9(4), 85-94.
- Triwittayayon, T. and Sarobol, N. (2018). **Factors Enhancing English Speaking Ability:**

- Perspectives from Thai High School Students and Their Teachers.** THAITESOL JOURNAL, 31(1), 50.
- Thorndike, E.L. (1898). **Animal Intelligence. Series of Monograph Supplements, 2(4).**
- Valette, R.M. (1977). **Modern Language Testing. Second Edition.** Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
- Vanessa, R., and Ward, S.M. (2002). **Very Young Learners.** Hong Kong, China: Oxford University Press.
- Vera de la Torre, A. and Rodríguez Solís, N. (2021). **JAZZ CHANTS SPEAKING SKILL SPEAKING STRATEGIES.** La carrera de Pedagogía de los Idiomas Nacionales y Extranjeros (PINE).
- Verderber, R.F. and Verderber, K.S. (2007). **Communicate!** Boston, Massachusetts, USA: Cengage Learning.
- Vigil, N.A. and Oller, J.W. (1976). **Rule fossilization. A tentative model. Language Learning, 26,** 281-295.
- Waite, M., Lindberg, C.A., Zimmer, B.G., Hargraves, O., and Thompson, S.E. (2008). **Pocket Oxford American Dictionary.** Maurice Waite, Christine A. Lindberg, Benjamin G. Zimmer, Orin Hargraves, and Sue Ellen Thompson, Pocket Oxford American Dictionary. New York: Oxford University Press, Inc.
- Widdowson, H.G. (1979). **Explorations in Applied Linguistics.** Oxford University Press.
- Whitney, D.R. and D.L.Sabers. (1970). **Improving Essay Examination III. Use of Item Analysis.** Technical Bulletin 11. Mimeographed. Iowa City: University Evaluation and Examination Service, USA.
- William, L. (1983). **Communicative Approach to Language-teaching Methodology.**
- Xiuwen, Z. and Razali, A.B. (2021). **An Overview of the Utilization of TikTok to Improve Oral English Communication Competence among EFL Undergraduate Students.** Universal Journal of Educational Research, 9(7).
- Zaitun, Z., Hadi, M.S. and Indriani, E.D. (2021). **TikTok as a Media to Enhancing the Speaking Skills of EFL Student's.** Jurnal Studi Guru dan Pembelajaran, 4(1), 89-94.
- Zhang, L. (2016). **Enhancing Communicative Competence through Free Messaging Apps in EFL Classes.** Creative Education, 7(17).

ภาคผนวก

แบบสำรวจความสนใจหัวข้อเรื่อง (Topics) สำหรับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

ผ่านระบบ Google Form

เข้าถึงได้จาก <https://forms.gle/hEgD8ruLMBKNJ8cCA>

- ชื่อแบบสอบถาม: ป.4 จั... ขอ ท... เรื่องอะไรเอ่ย?
แบบสำรวจความสนใจหัวข้อเรื่อง (Topics) สำหรับการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)
- Platform: Google Form
- URL: <https://forms.gle/hEgD8ruLMBKNJ8cCA>
- ผู้ทำแบบสอบถาม: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน
โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)
- ระยะเวลา: 17 - 30 พฤษภาคม 2564
(เมื่อเปิดเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564)
- โครงสร้างแบบสอบถาม: ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม
1) เพศ 2) ห้องเรียน
- ส่วนที่ 2 หัวข้อที่ผู้เรียนอยากพูดภาษาอังกฤษในเรื่องที่สนใจ
1) การทักทาย 2) กีฬา 3) บทเพลง
4) การดูแลต้นไม้ 5) การท่องเที่ยว 6) การดูแลสัตว์เลี้ยง
7) COVID-19 8) ประชาธิปไตย 9) อื่นๆ (ระบุ)

ป.4 จำ... อยากเรียนการพูดภาษาอังกฤษเรื่องอะไรเอ่ย?

แบบสำรวจความสนใจหัวข้อเรื่อง (Topics) สำหรับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

1. เพศของหนู *

- 1 เพศชาย (เด็กชาย)
- 2 เพศหญิง (เด็กหญิง)

2. ห้องเรียนของหนู *

- 1 ป.4/1
- 2 ป.4/2

3. หนูอยากเรียนการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสิ่งใดต่อไปนี้น่ามากที่สุด (เลือกเพียง 1 อย่าง) นะคะ *
หากไม่มีเรื่องที่ต้องการในตัวเลือก ให้พิมพ์อธิบายในช่องอื่นๆ นะคะ คนดี

การทักทายเป็นภาษาอังกฤษ

การพูดเกี่ยวกับกีฬาเป็นภาษาอังกฤษ

- การพูดเกี่ยวกับบทเพลงเป็นภาษาอังกฤษ

- การเกี่ยวกับการดูแลต้นไม้ เป็นภาษาอังกฤษ

- การพูดเกี่ยวกับการไปท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ

- การพูดเกี่ยวกับการดูแลสัตว์เลี้ยงเป็นภาษาอังกฤษ

- การพูดเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 เป็นภาษาอังกฤษ

- อื่นๆ:

- การพูดเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ/ประชาธิปไตยในประเทศไทย เป็นภาษาอังกฤษ

ส่ง

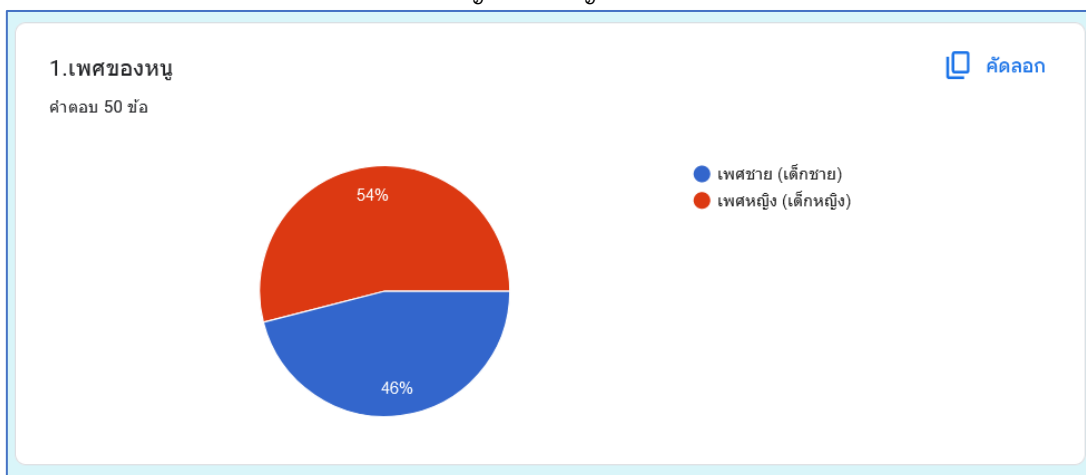
ล้างแบบฟอร์ม

สรุปผลการสำรวจ:

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

1) เพศ

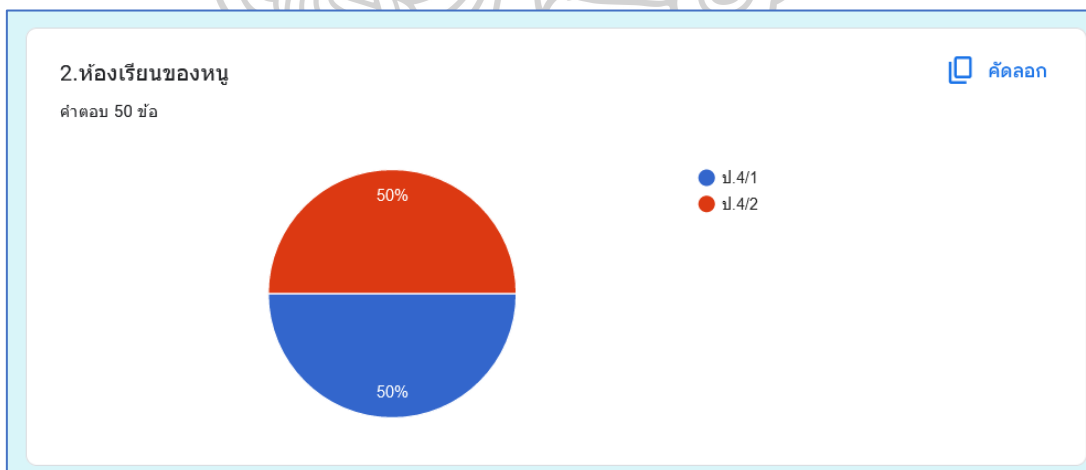
- เพศชาย (เด็กชาย) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46
- เพศหญิง (เด็กหญิง) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงสัดส่วนเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) ห้องเรียน

- ป.4/1 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50
- ป.4/2 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50

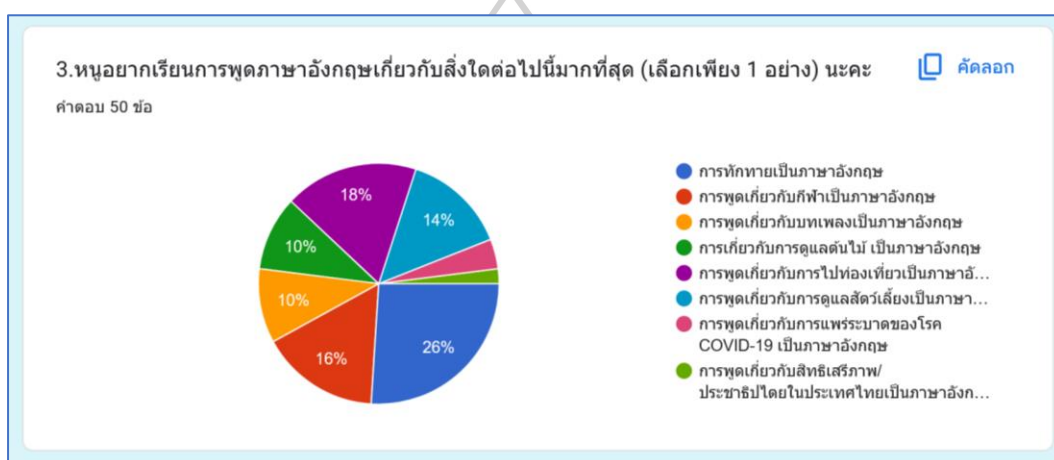
แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิแสดงสัดส่วนห้องเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการสำรวจ (ต่อ) :

ส่วนที่ 2 หัวข้อที่ผู้เรียนอยากพูดภาษาอังกฤษในเรื่องที่สนใจ

- การทักทายเป็นภาษาอังกฤษ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26

- การพูดเกี่ยวกับการไปท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ	9 คน	คิดเป็นร้อยละ	18
- การพูดเกี่ยวกับกีฬาเป็นภาษาอังกฤษ	8 คน	คิดเป็นร้อยละ	16
- การพูดเกี่ยวกับการดูแลสัตว์เลี้ยงเป็นภาษาอังกฤษ	7 คน	คิดเป็นร้อยละ	14
- การพูดเกี่ยวกับบทเพลงเป็นภาษาอังกฤษ	5 คน	คิดเป็นร้อยละ	10
- การพูดเกี่ยวกับการดูแลต้นไม้เป็นภาษาอังกฤษ	5 คน	คิดเป็นร้อยละ	10
- การพูดเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	2 คน	คิดเป็นร้อยละ	4
- การพูดเกี่ยวกับการสิทธิเสรีภาพ/ประชาธิปไตยในประเทศไทยเป็นภาษาอังกฤษ	1 คน	คิดเป็นร้อยละ	2

แผนภูมิที่ 3 แผนภูมิแสดงสัดส่วนความสนใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อสรุปผลการสำรวจหัวข้อความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์) ปรากฏว่า นักเรียนมีความสนใจอยากเรียนรู้เรื่อง “การทักทายเป็นภาษาอังกฤษ” ในอันดับที่ได้รับการเลือกสูงสุด จึงจัดเป็นหัวข้อที่ 1 ได้ใช้ชื่อว่า “Hello, Nice to meet you!” และหัวข้อที่เหลือผู้วิจัยจึงได้จัดกลุ่มของกิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบที่หลากหลายตามความสนใจ จึงได้เป็นเสนอกับผู้เรียนเป็นหัวข้อที่ 2 คือ “What do you do in your free time?” และ หัวข้อที่ 3 คือ “What are you going to do this weekend?”

แผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้			ข้อเสนอแนะ
			ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้ช่วยสอน	
	<p>แจสแซนซ์ หัวข้อ Hello, nice to meet you! โดยปรับใช้คำอื่นมาใส่ในโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบ โดยใช้โครงสร้างประโยคอย่างง่ายจากบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ Hello, nice to meet you! ได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p>	<p>เรียนรู้ Language Function ผ่านการอ่านบทแจสแซนซ์ การเน้นคำ (Stress), ทำนอง (rhythm) และน้ำเสียงสูง-ต่ำ (intonation) และอภิปรายท่าทาง (Gesture)</p> <p>Stage 4: Practice</p> <p>ฝึกฝนพูดโต้ตอบตามบท (ทั้งห้อง, กลุ่ม, คู่)</p> <p>Stage 5: Create</p> <p>สร้างบทแจสแซนซ์ใหม่ ด้วยการเติมคำใหม่ และ duet คลิป TikTok ของผู้สอน และสรุป</p>	+1	0	-1
2.What do you do in your free time?	<p>1. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทท่องแจสแซนซ์ หัวข้อ What do you do in your free time? ต่า ม เสี่ย ยง ต้นฉบับ โดยมีลักษณะของการออกเสียงเน้น คำ (Stress), ทำนอง (rhythm) ได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>Stage 1: Observe</p> <p>- สังเกต และสำรวจตรวจตราเนื้อหาบทเรียน</p> <p>- เรียนรู้ Language Function</p> <p>Stage 2: Listen</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้			ข้อเสนอแนะ
			กิจกรรมการเรียนรู้	ผู้เรียน	ผู้เรียน	
	<p>(intonation) ทำทางประกอบอย่าง เป็นธรรมชาติ</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบทแจสแซนซ์ หัวข้อ What do you do in your free time? โดยปรับใช้คำอื่นได้ในโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้ได้</p> <p>3. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบ โดยใช้โครงสร้างประโยคอย่างง่ายจากบททอมแจสแซนซ์ หัวข้อ What do you do in your free time? ได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p>	<p>ฟังคลิป TikTok แจสแซนซ์, เรียนรู้ประโยค Stage 3: Repeat</p> <p>เรียนรู้ Language Function ผ่านการอ่านบทแจสแซนซ์ การเน้นคำ (Stress), ทำนอง (rhythm) และนำเสียงสูง-ต่ำ (intonation) และอากัปกิริยาท่าทาง (Gesture)</p> <p>Stage 4: Practice</p> <p>ฝึกฝนพูดโต้ตอบตามบท (ทั้งห้อง, กลุ่ม, คู่)</p> <p>Stage 5: Create</p> <p>สร้างบทแจสแซนซ์ใหม่ ด้วยการเติมคำใหม่ และ duet คลิป TikTok ของผู้สอน และสรุป</p>	+1	0	-1
3. What are you going to do this weekend?	<p>1. ผู้เรียนสามารถออกเสียงบททอมแจสแซนซ์ หัวข้อ What are you going to do this weekend? ตาม</p>	<p>Stage 1: Observe</p> <p>- สังเกต และสำรวจตรวจตราเนื้อหาบทเรียน</p>			

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกมีัดมีเดียแอสเซนท์

ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	Hello, Nice to meet you!	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2	What do you do in your free time?	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
3	What are you going to do this weekend?	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง

หมายเหตุ: ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณค่าความสอดคล้อง โดยใช้สูตรในสูตรของ Rowinelli and Hambelton (1977) ดังนี้

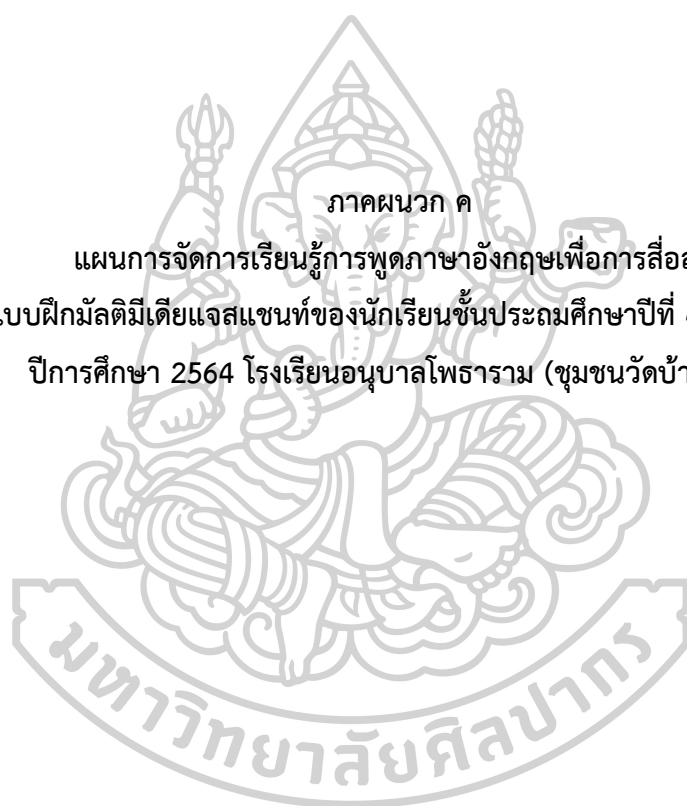
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์
หรือกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยแบบฝึกหัดมีเดียแจสแซนซ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

Lesson Plan

Topic: “Hello, nice to meet you!”

Teacher’s Name: Miss Duangkamol Na Nakorn
 Level: Grade 4 of the elementary school.
 Materials: TV, Tablet, Jazz Chant Paper, TikTok Clip for Chant, TikTok Clip for Duet Mission
 Learning Outcome: By the end of the lesson, students will be able to give and ask for personal information (Greeting).

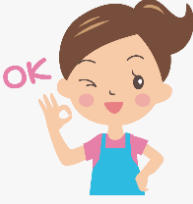

Stage	Timing (Mins.)	Interaction/Ss activity	Procedure	Stage Aim
<p>1.Observe (Understanding process) นำเข้าสู่บทเรียน</p>	10	<p>T-Ss Ss-Ss</p> <p style="text-align: center;">T-Ss</p>	<p>- T writes the words, “Hello!”, “Hi!”.</p> <div style="border: 1px solid blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> <p style="margin: 0;">Hello! Hi!</p> </div> <p>- Let ss discuss their experiences related to the topic.</p> <p>Example: * What word do we say when we meet new friends? - T tells Ss the objective of the lesson and the steps of the learning activity.</p>	<p>T: To make Ss interested the topic. Ss: To be able to interested to the topic and know the steps of learning activity.</p>

Stage	Timing (Mins.)	Interaction/Ss activity	Procedure	Stage Aim
<p>2.Listen (Familiarizing of chant)</p> <p>ครูเสนอองค์ความรู้ทางภาษา และเสนอ jazz chant ผ่านคลิป</p>	10	T-Ss	<ul style="list-style-type: none"> - T presents the language function. - T presents the forms. <p>Example:</p> <p>A: Hello! B: Hello! A: What's your name? B: My name's B. What about you? A: My name's A. Nice to meet you, B. B: Nice to meet you too.</p> <ul style="list-style-type: none"> - T gives the Jazz chant paper to Ss. - Ss listen the chant from T. 	<p>T: To familiar Ss to the language function and forms from the jazz chant.</p> <p>S: To understand the language function and the forms.</p>
<p>3.Repeat (Choral chanting)</p> <p>นร.เรียนรู้การออกเสียง, จังหวะ, gesture</p>	15	T-Ss	<ul style="list-style-type: none"> - T shows the chant clip from TikTok. - Ss read the chant after T. - Ss and T read along together. - T teaches Ss the correctly stressing with proper gestures. 	<p>T: To let Ss learn about the chant, stress, rhythm and gesture.</p> <p>S: To read and chant the chant with natural gesture.</p>

Stage	Timing (Mins.)	Interaction/Ss activity	Procedure	Stage Aim
4.Practice (Individual/Group) นร ฝึกฝนออกเสียง เป็นกลุ่มใหญ่, กลุ่มเล็ก, คู่	10	Ss/Ss S-S	<ul style="list-style-type: none"> - Ss practice the chant in groups of 5-6. - S practices the chant in pairs. 	T: To guide Ss while practicing the chant. S: To practice the chant in the whole class, a group, pairs.
5.Create (Own chant) นร สร้างประโยค ใหม่ด้วยการเปลี่ยน คำใน jazz chant	15	SS	<ul style="list-style-type: none"> - S practices the chanting dialogue and record by using TikTok's duet. 	T: To facilitate Ss to create the new chant and record the duet TikTok clip. S: To create the new chant and record the duet TikTok clip.

Jazz Chant #1 Topic: Hello, nice to meet you!

Tense: Simple Tense **S+V₁+O**

Student A	Student B	Gesture
Hello... Hello...	Hello... Hello...	
What's your name? Nice to meet you. My name's A .	My name's B . What's about you? Nice to meet you too.	
How old are you? Yeah! So am I! I'm 10 like you!	I'm 10 years old. What's about you? Cool! We're the same.	
How old are you? We're not the same I'm 9 years old.	I'm 10 years old. So what's about you? Oh! You're/I'm younger.	
Who's your best friend? //Aha Oh! I know him/her. You're my best friend. Absolutely!	Do you know C ? He/She's my best friend. Then what's about you? Oh! Really? Really? Alright, Alright!	
Let's dance with me!	Are you ready?	
I'm always ready.	Ready and go!!!!	
Ting Ting Ting Tang Tang Ting Ting Ting Tang Tang Tang		

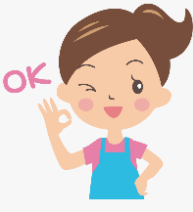

Jazz Chant #2 Topic: What do you do in your free time?

Tense: Present Simple Tense **S+like(s)+ Ving+O**

Student A	Student B	Gesture
It's a free time! Free time after class. Free time at the weekend. Free time is great!	Yeah! Free time. Free time after school. Free time on vacation. Free time is cool!	
What do you do in your free time?	I likeV+ing..... (x2)	
Who do you with?	I often/always with	
That's sounds good.	//Sure!	
Who's your favorite ?	Oh! I like/love What's about you? What do you do in your free time?	
I likeV+ing..... (x2)	That's looks fun. Who do you with?	
I often/always with	Who's your favorite ?	
Oh! I like/love	Oh! Yeah! Oh! Yeah!	
Let's dance with me!	Ready and go!!!!	
<p>dễ đến dễ đi (Vội vàng em đến, đến rồi đi Để làm chi, để rồi gieo vẩn vương trong lòng anh Bao sầu bi, khi biệt ly, hoes bờ mi đứng trông người đi Nhìn em quay bước theo ai nơi hoàng hôn khuất bóng đêm phai oh)</p>		
<p>หมายเหตุ: เมื่อนักเรียนคุ้นชินกับบทแจ๊สแซนทนี ให้ฝึกฝนการถาม-ตอบเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของบุคคลที่ 3 ตัวอย่าง: A: What does Tim do in his free time? and B: He likes playing football. A: Who's his favorite football player? and B: Oh! He likes Buyako Saka!</p>		

Jazz Chant #3 Topic: What are you going to do this weekend?

Tense: Future Simple Tense **S+is/am/are+going to+V.+O**

Student A	Student B	Gesture
I love Sunday. I love Tuesday. I love Thursday. Most of all...	I love Monday. I love Wednesday. I love Friday. We love Weekend!	
What are you going to do after class/ at the weekend/...?	Oh! This weekend! I'm going to	
What are you going to take?	I'm going to take	
Where are you going to go?	I'm going to go to ... at ...	
Who're/Who's going to go there with you?	I'm going to go there with	
Let's dance with me!	Ready and go!!!!	
I need somebody who can love me at my worst No, I'm not perfect, but I hope you see my worth. Because it's only you, nobody new, I put you first. And for you, girl, I swear I'll do the worst		
หมายเหตุ: เมื่อนักเรียนคุ้นชินกับบทแจสแซนทนี ให้ฝึกฝนการตอบและถามกลับ		

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)
ของแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนด์

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบปี่กิมลิ้มเดี่ยวแฉะแซนซ์

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	ค่า IOC	สรุปผล
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
หัวข้อที่ 1 Nice to meet you!								
1	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับชื่อได้	Hello! What's your name? ตัวอย่างการตอบ: Hello! My name's	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับอายุได้	How old are you? ตัวอย่างการตอบ: I'm Years old.	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับการบอกคำยินดีตามมารยาทได้	Nice to meet you. ตัวอย่างการตอบ: Nice to meet you too.	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
4	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับเพื่อนสนิทได้	Who's your best friend? ตัวอย่างการตอบ: My best friend's	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ความถี่ ของผู้เชี่ยวชาญ	$\sum R$	ค่า IOC	สรุปผล
หัวข้อที่ 2 What do you do in your free time?						
5	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของตนได้	What do you do in your free time? ตัวอย่างการตอบ: I like ... (V+ing)...	1	3	1.00	สอดคล้อง
6	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับผู้ร่วมกิจกรรมยามว่างได้	Who do you with? ตัวอย่างการตอบ: I often/always ... with ...	0	2	0.67	สอดคล้อง
7	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับคนตั้งใจในแวดวงกิจกรรมได้	Who's your favorite? ตัวอย่างการตอบ: My favorite is	1	2	0.67	สอดคล้อง
8	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของบุคคลที่ 3 ได้	What does ... (3rd person) ... do in his/her free time? ตัวอย่างการตอบ: He/She like... (V+ing)...	1	2	0.67	สอดคล้อง

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ	$\sum R$	ค่า IOC	สรุปผล
หัวข้อที่ 3 What are you going to do this weekend?						
9	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับแผนกิจกรรมในอนาคตของตนได้	What are you going to do after class/at the weekend/...? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to	1 1 1	3	1.00	สอดคล้อง
10	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับรายละเอียดกิจกรรมในอนาคตได้	What are you going to take? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to take.....	1 0 1	2	0.67	สอดคล้อง
11	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับสถานที่ทำกิจกรรมในอนาคตได้	Where are you going to go? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to go to	1 0 1	2	0.67	สอดคล้อง
12	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับผู้ร่วมกิจกรรมในอนาคตได้	Who're/Who's going to go there with you? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to ... with ...	1 1 1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนต์

Reliability

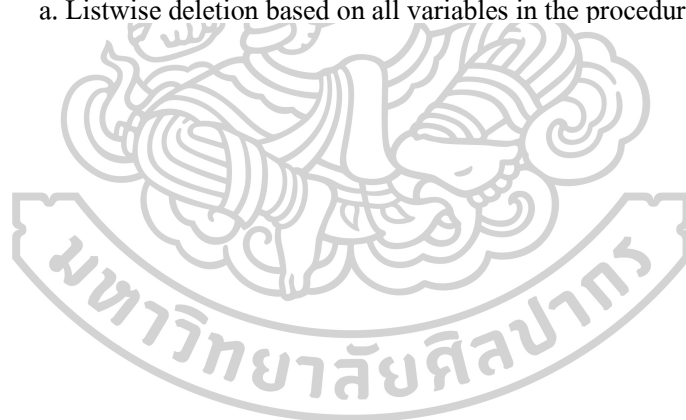
Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.966	12

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	25	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	25	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

ตารางที่ 13 ค่าความยาก (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบแบบอัตนัยแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์ ที่ได้จากการแบ่งนักเรียนกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน ด้วยเทคนิค 25%

กลุ่มเก่ง 25 % ของจำนวนประชากรทั้งหมด			กลุ่มอ่อน 25 % ของจำนวนประชากรทั้งหมด		
คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1	12	7	1	12	1
2	12	8	2	12	2
3	12	7	3	12	1
4	12	7	4	12	3
5	12	7	5	12	4
6	12	8	6	12	2
7	12	6	7	12	3
8	12	7	8	12	2
9	12	7	9	12	2
10	12	8	10	12	1
11	12	7	11	12	1
12	12	9	12	12	2
13	12	6	13	12	3
รวม	156	94	รวม	156	27

สรุป	S_U	S_L	N	X_{max}	X_{min}	P_E	D
	94	27	13	9	1	0.46	0.64

หมายเหตุ: ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งนักเรียนที่ทำแบบทดสอบเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง (กลุ่มสูง) และกลุ่มอ่อน (กลุ่มต่ำ) ใช้เทคนิค 25% ของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ คำนวณจากสูตรการวิเคราะห์แบบทดสอบแบบอัตนัยในการหาค่าความยาก (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) (Whitney and Sabers, 1970) ดังนี้

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{min})}{2N(X_{max} - X_{min})}$$

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ดัชนีค่าความยาก
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่ง หรือกลุ่มอ่อน
	X_{max}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	X_{min}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด
	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยาก (P_E) (Whitney and Sabers, 1970)

$0.00 \leq P_E \leq 0.20$	แสดงว่า	ยากเกินไป
$0.20 < P_E \leq 0.40$	แสดงว่า	ค่อนข้างยาก (ยอมรับได้)
$0.40 < P_E \leq 0.60$	แสดงว่า	ยากปานกลาง (ยอมรับได้)
$0.60 < P_E \leq 0.80$	แสดงว่า	ค่อนข้างง่าย (ยอมรับได้)
$0.80 < P_E \leq 1.00$	แสดงว่า	ง่ายเกินไป

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนก (D) (Whitney and Sabers, 1970)

$-1.00 \leq D \leq 0.19$	แสดงว่า	ไม่สามารถจำแนกได้ต้องปรับปรุงใหม่หรือตัดทิ้ง
$0.20 \leq D \leq 0.29$	แสดงว่า	จำแนกพอใช้ได้ แต่ต้องปรับปรุง
$0.30 \leq D \leq 0.39$	แสดงว่า	จำแนกได้เป็นข้อสอบที่ดีพอสมควรอาจต้องปรับปรุงบ้าง
$0.40 \leq D \leq 1.00$	แสดงว่า	จำแนกได้ดีเป็นข้อสอบที่ดี

เมื่อนำผลจากการพิจารณา มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.97 ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง และในภาพรวมมีค่าความยาก (P_E) เท่ากับ 0.46 (นำไปใช้ได้) และค่าอำนาจจำแนก (D) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 0.64 (นำไปใช้ได้) หมายถึง มีความยากง่ายปานกลาง และมีอำนาจจำแนกได้ดี

แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกหัดมีเดียแอสเซสเมนต์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

ผู้เรียน:	ชื่อ-สกุล	ชั้น ป.4/.....	เลขที่.....
ผู้ประเมิน:	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง.....	

คำชี้แจงสำหรับผู้ประเมิน:

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) เพื่อวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้ประเมินทำการบันทึกผลวิธีโอการสนทนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์) สำหรับ 3 หัวเรื่อง ได้แก่ 1) Hello, nice to meet you!, 2) What do you do in your free time?, 3) What are you going to do this weekend? ประกอบด้วยหัวเรื่องละ 4 ข้อ รวม 12 ข้อคำถาม

2. ผู้ประเมินกรุณาทำเครื่องหมาย ในช่องตามระดับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจริงของผู้เรียน ดังนี้

- 1) ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)
- 2) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)
- 3) การควบคุมภาษา (Language Control)

ในแต่ละประเด็นมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคส์ (Scoring Rubrics) แต่ละประเด็นแบ่งออกเป็น 4 ระดับ จากน้อยไปมาก 1-4 คะแนน รวมคะแนนเต็มทั้งหมด 12 คะแนน

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	บันทึกคำตอบของนักเรียน (ผู้ประเมินถอดคำจากคลิปบันทึกการสนทนา)	หมายเหตุ
หัวข้อที่ 1 Nice to meet you!				
1	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับชื่อได้	Hello! What's your name? ตัวอย่างการตอบ: Hello! My name's	
2	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับอายุได้	How old are you? ตัวอย่างการตอบ: I'm Years old.	
3	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับการบอกคำยินดีตามมารยาทได้	Nice to meet you. ตัวอย่างการตอบ: Nice to meet you too.	
4	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับเพื่อนสนิทได้	Who's your best friend? ตัวอย่างการตอบ: My best friend's	

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	บันทึกคำตอบของนักเรียน (ผู้ประเมินถอดคำจากคัลลิปบันทึกการสนทนา)	หมายเหตุ
หัวข้อที่ 2 What do you do in your free time?				
5	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของตนเองได้	<p>What do you do in your free time? ตัวอย่างการตอบ: I like ... (V+ing)...</p>	<p>.....</p>	
6	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับผู้ร่วมกิจกรรมยามว่างได้	<p>Who do you with? ตัวอย่างการตอบ: I often/always ... with ...</p>	<p>.....</p>	
7	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับคนตั้งในแวดวงกิจกรรมได้	<p>Who's your favorite? ตัวอย่างการตอบ: My favorite is</p>	<p>.....</p>	
8	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของบุคคลที่ 3 ได้	<p>What does ... (3rd person)... do in his/her free time? ตัวอย่างการตอบ: He/She like like... (V+ing)</p>	<p>.....</p>	

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	บันทึกคำตอบของนักเรียน (ผู้ประเมินถอดคำจากคัลลิปบันทึกการสนทนา)	หมายเหตุ
หัวข้อที่ 3 What are you going to do this weekend?				
9	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับแผนกิจกรรมในอนาคตของตนเองได้	What are you going to do after class/at the weekend/...? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to	
10	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับรายละเอียดกิจกรรมในอนาคตได้	What are you going to take? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to take.....	
11	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับสถานที่ทำกิจกรรมในอนาคตได้	Where are you going to go? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to go to	
12	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับผู้ร่วมกิจกรรมในอนาคตได้	Who're/Who's going to go there with you? ตัวอย่างการตอบ: I'm going to ... with	

เกณฑ์การให้คะแนน:

ระดับ	1	2	3	4	คะแนน ที่ได้
ประเด็น ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)	ใช้คำ, วลี ภาษาพูดง่าย ๆ	ใช้คำ, ประโยคสั้น ๆ	ใช้คำ, ประโยคสั้น ๆ บอกรายละเอียดได้	ใช้คำ, ประโยคที่ซับซ้อนมี รายละเอียด	
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)	ใช้คำศัพท์ทั่วไป จากบทเรียนซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่ได้สืบเสาะเพิ่มเติม 2-3 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่ได้สืบเสาะเพิ่มเติม 4-5 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์เฉพาะทาง เกี่ยวกับหัวข้อที่พูด 2-3 คำ	
การควบคุมภาษา (Language Control)	ใช้ภาษาสื่อสาร จากการท่องจำ	ใช้ภาษาสื่อสาร อย่างง่าย และพบข้อผิดพลาด	ใช้ภาษาสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว ซับซ้อนมากขึ้น พบข้อผิดพลาดบ้าง	ใช้ภาษาสื่อสาร ถูกต้อง คล่องแคล่ว ประโยคที่ซับซ้อน พบข้อผิดพลาดน้อย	
รวมคะแนนความสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					

แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกหัดมีเดียแอสเซสเมนต์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม (ชุมชนวัดบ้านสิงห์)

ผู้เรียน:	ชื่อ-สกุล	ชั้น ป.4/.....	เลขที่.....
ผู้ประเมิน:	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง.....	

คำชี้แจงสำหรับผู้ประเมิน:

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) เพื่อวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้ประเมินทำการบันทึกผลพฤติกรรมการสนทนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลโพธาราม(ชุมชนวัดบ้านสิงห์) สำหรับ 3 หัวเรื่อง ได้แก่ (1) Hello, nice to meet you!, (2) What do you do in your free time?, (3) What are you going to do this weekend? ประกอบด้วยหัวเรื่องละ 4 ข้อ รวม 12 ข้อคำถาม
2. ผู้ประเมินกรุณาทำเครื่องหมาย ในช่องตามระดับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจริงของผู้เรียน ดังนี้

- 1) ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)
- 2) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)
- 3) การควบคุมภาษา (Language Control)

ในแต่ละประเด็นมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคส์ (Scoring Rubrics) แต่ละประเด็นแบ่งออกเป็น 4 ระดับ จากน้อยไปมาก 1-4 คะแนนรวมคะแนนเต็มทั้งหมด 12 คะแนน

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	บันทึกคำตอบของนักเรียน (ผู้ประเมินถอดคำจากคัลลิปบันทึกการสนทนา)	หมายเหตุ
หัวข้อที่ 1 Nice to meet you!				
1	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับชื่อได้	Hi! What's your name? ตัวอย่างการตอบ: Hi! My name's	
2	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับอายุได้	I'm 10 years old. What's about you? ตัวอย่างการตอบ: I'm Years old.	
3	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับการบอกคำยินดีตามมารยาทได้	Glad to see you. ตัวอย่างการตอบ: Glad to see you too.	
4	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับเพื่อนสนิทได้	Do you have best friend? ตัวอย่างการตอบ: Yes. His name's	

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	บันทึกคำตอบของนักเรียน (ผู้ประเมินถอดคำจากคลิปบันทึกการสนทนา)	หมายเหตุ
หัวข้อที่ 2 What do you do in your free time?				
5	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของตนได้	What do you do in your free time? ตัวอย่างการตอบ: I like ... (V+ing)...	
6	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับผู้ร่วมกิจกรรมยามว่างได้	Who's your buddy for? ตัวอย่างการตอบ: I often/always ... with	
7	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับคนตั้งในแวดวงกิจกรรมได้	Who's your favorite? ตัวอย่างการตอบ: My favorite is	
8	สามารถโต้ตอบการสนทนา เกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างของบุคคลที่ 3 ได้	What does ... (3rd person)... do in his/her free time? ตัวอย่างการตอบ: He/She like... (V+ing)...	

ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความถาม	บันทึกคำตอบของนักเรียน (ผู้ประเมินถอดคำจากคีย์บันทึกการสนทนา)	หมายเหตุ
หัวข้อที่ 3 What are you going to do this weekend?				
9	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับแผนกิจกรรมในอนาคตของตนเองได้	<p>What are you going to do after class/at the weekend/...?</p> <p>ตัวอย่างการตอบ: I'm going to</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
10	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับรายละเอียดกิจกรรมในอนาคตได้	<p>What are you going to take?</p> <p>ตัวอย่างการตอบ: I'm going to take.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
11	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับสถานที่ทำกิจกรรมในอนาคตได้	<p>Where are you going to go?</p> <p>ตัวอย่างการตอบ: I'm going to go to</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
12	สามารถโต้ตอบการสนทนาเกี่ยวกับผู้ร่วมกิจกรรมในอนาคตได้	<p>Who're/Who's going to go there with you?</p> <p>ตัวอย่างการตอบ: I'm going to ... with ...</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

เกณฑ์การให้คะแนน:

ระดับ	1	2	3	4	คะแนน ที่ได้
ประเด็น ความซับซ้อนทางภาษา (Linguistic Complexity)	ใช้คำ, วลี ภาษาพูดง่าย ๆ	ใช้คำ, ประโยคสั้น ๆ	ใช้คำ, ประโยคสั้น ๆ บอกรายละเอียดได้	ใช้วลี, ประโยคที่ ซับซ้อนมี รายละเอียด	
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary Usage)	ใช้คำศัพท์ทั่วไป จากบทเรียนซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่ได้สืบเสาะเพิ่มเติม 2-3 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และศัพท์นอกบทเรียน ที่ได้สืบเสาะเพิ่มเติม 4-5 คำ	ใช้คำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์เฉพาะทาง เกี่ยวกับหัวข้อที่พูด 2-3 คำ	
การควบคุมภาษา (Language Control)	ใช้ภาษาสื่อสาร จากการท่องจำ	ใช้ภาษาสื่อสาร อย่างง่าย และพบข้อผิดพลาด	ใช้ภาษาสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว ซับซ้อนมากขึ้น พบข้อผิดพลาดบ้าง	ใช้ภาษาสื่อสาร ถูกต้อง คล่องแคล่ว ประโยคที่ซับซ้อน พบข้อผิดพลาดน้อย	
รวมคะแนนความสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง
ของประเด็น (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์

ประเด็นสอบถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.ด้านเนื้อหา						
1.1) เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
1.2) เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
1.3) บทเรียนมีความเชื่อมโยงได้กับชีวิตประจำวัน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
2.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
2.1) กิจกรรมเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
2.2) กิจกรรมช่วยให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
2.3) กิจกรรมช่วยให้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3.ด้านสื่อการสอน/แบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนซ์						
3.1) สื่อการสอนเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3.2) สื่อการสอนมีคุณภาพของภาพ/เสียงชัดเจนดี	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง

ประเด็นสอบถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3.3) สื่อการสอนส่งเสริมให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
4.ด้านผู้เรียน						
4.1) ผู้เรียนมีแรงจูงใจอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
4.2) ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
4.3) ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกทำทางทางภาษาดีขึ้น	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์

คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามระดับความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบฝึกมัลติมีเดียแอสเซนท์ในแต่ละประเด็น

- ระดับ 5 ใช้สัญลักษณ์ 😄 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 ระดับ 4 ใช้สัญลักษณ์ 😊 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจมาก
 ระดับ 3 ใช้สัญลักษณ์ 😊 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจปานกลาง
 ระดับ 2 ใช้สัญลักษณ์ 😊 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจน้อย
 ระดับ 1 ใช้สัญลักษณ์ 😐 หมายถึง ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

หมายเหตุ:

- 1) ข้อมูลในแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับ และไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่ประการใด
- 2) ขอขอบคุณที่ช่วยสร้างประโยชน์และคุณค่ากับการบอกระดับความพึงพอใจที่เป็นจริงเท่านั้น

ประเด็นคำถาม	🥰	😊	🙂	😊	😐	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.ด้านเนื้อหา						
1.1) เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ						
1.2) เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน						
1.3) บทเรียนมีความเชื่อมโยงได้กับชีวิตประจำวัน						
2.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
2.1) กิจกรรมเรียงลำดับจากง่ายไปยาก						
2.2) กิจกรรมช่วยให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น						
2.3) กิจกรรมช่วยให้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้						
3.ด้านสื่อการสอน/แบบฝึกหัดมีเดียแอสแซนท์						
3.1) สื่อการสอนเหมาะสมกับระดับผู้เรียน						
3.2) สื่อการสอนมีคุณภาพของภาพ/เสียงชัดเจนดี						
3.3) สื่อการสอนส่งเสริมให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น						
4.ด้านผู้เรียน						
4.1) ผู้เรียนมีแรงจูงใจอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น						
4.2) ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น						
4.3) ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกทำทางทางภาษาดีขึ้น						

ภาคผนวก ฅ

ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึก
มัลติมีเดียแจสแซนธ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ก่อนเรียนและหลังเรียน ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้แบบฝึก
 มัลติมีเดียแจสแซนธ์ (Jazz Chants Multimedia Exercises) ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Pretest	3.4800	25	1.44684	.28937
	Posttest	8.2800	25	1.42945	.25889

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	Pretest & Posttest	25	.819	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2- tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence				
				Lower	Upper			
Pair 1 Pretest - Posttest	-4.80000	.86603	.17321	-5.15748	-4.44252	-27.713	24	.000

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. นายกานต์ณรงค์ สอนสกุล

วุฒิการศึกษา: ปรัชญาดุสิตบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
วิชาเอก การสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่ง: อาจารย์มหาวิทยาลัย

สังกัด: สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

2. นางกนิษฐา สุขมาก

วุฒิการศึกษา: ครุศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอก การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ตำแหน่ง: ครู วิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ (คศ.4)

สังกัด: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนโรงเรียนเทศบาล 5 (พหลโยธินรามินทรภักดี)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

3.นางอังคณา บุญเจริญ

วุฒิการศึกษา: ศีษาศาสตรบัณฑิต
วิชาเอก ภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่ง: ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)

สังกัด: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวดวงกมล ณ นคร

วุฒิการศึกษา

พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสมศักดิ์วิทยา จังหวัดราชบุรี

พ.ศ.2553 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสายธรรมจันทร์ จังหวัดราชบุรี

พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (นานาชาติ)

วิชาเอก ระบบเครือข่ายสื่อสาร (Computer Network)

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ.2561 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

พ.ศ.2561 ศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

